

Bruselj, 21. december 2017
(OR. en)

16017/17

**Medinstitucionalna zadeva:
2017/0359 (COD)**

EF 356
ECOFIN 1151
CODEC 2146

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	21. december 2017
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2017) 790 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 1093/2010

V prilogi vam pošiljamo dokument COM(2017) 790 final.

Priloga: COM(2017) 790 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 20.12.2017
COM(2017) 790 final

2017/0359 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 575/2013,
(EU) št. 600/2014 in (EU) št. 1093/2010**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2017) 481 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Evropska unija potrebuje močnejše kapitalske trge, da bi spodbudila naložbe, sprostila nove vire financiranja za podjetja, ponudila gospodinjstvom boljše priložnosti ter okrepila ekonomsko in monetarno unijo. Komisija si prizadeva, da bi vse preostale temeljne elemente za dokončanje unije kapitalskih trgov vzpostavila do leta 2019¹.

Investicijska podjetja izvajajo različne storitve, ki investitorjem omogočajo dostop do trgov vrednostnih papirjev in izvedenih finančnih instrumentov (investicijsko svetovanje, upravljanje portfeljev, posredniške storitve, izvrševanje naročil ipd.). Investicijska podjetja in storitve, ki jih izvajajo, so v dobro delujoči uniji kapitalskih trgov ključnega pomena. Pomembno vlogo imajo pri olajševanju tokov prihrankov in naložb v EU, pri čemer se različne storitve uporabljajo za učinkovito razporejanje kapitala in upravljanje tveganj.

Investicijska podjetja so v vseh državah članicah. Po podatkih, ki jih je zbral Evropski bančni organ (EBA), je bilo ob koncu leta 2015 v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP)² 6 051 investicijskih podjetij. Ta vključujejo podjetja, ki zagotavljajo omejen nabor storitev predvsem majhnim neprofesionalnim strankam, ter podjetja, ki ponujajo številne storitve širokemu naboru majhnih neprofesionalnih strank, profesionalnih strank in podjetij.

Po podatkih organa EBA okrog 85 % investicijskih podjetij v EGP svoje dejavnosti omejuje na:

- investicijsko svetovanje;
- sprejemanje in posredovanje naročil;
- upravljanje portfeljev in
- izvrševanje naročil.

Največ, približno polovica, investicijskih podjetij v EGP je v Združenem kraljestvu, pomembnem središču za kapitalske trge in investicijske dejavnosti. Sledijo mu Nemčija, Francija, Nizozemska in Španija. Večina investicijskih podjetij v EGP je malih ali srednjih. EBA ocenjuje, da približno osem investicijskih podjetij, večinoma skoncentriranih v Združenem kraljestvu, obvladuje okrog 80 % bilančne vsote vseh investicijskih podjetij v EGP.

Komisija je zato v svojem vmesnem pregledu akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov³

¹ Glej Sporočilo o vmesnem pregledu akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov (COM(2017) 292 final, 8. junij 2017) ter Sporočilo o krepitvi povezanega nadzora za okrepitev unije kapitalskih trgov in finančnega povezovanja v spreminjajočem se okolju (COM(2017) 542 final, 20. september 2017).

² EBA report on investment firms, response to the Commission's call for advice of December 2014 (Poročilo organa EBA o investicijskih podjetjih, odgovor na prošnjo Komisije za mnenje iz decembra 2014) (EBA/Op/2015/20), Preglednica 12: Population of investment firms, by category, by country (Populacija investicijskih podjetij po kategorijah in državah), str. 96. <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

³ COM(2017) 292 final.

napovedala, da bo kot enega izmed novih prednostnih ukrepov za okrepitev kapitalskih trgov in vzpostavitev unije kapitalskih trgov predlagala učinkovitejši bonitetni in nadzorni okvir za investicijska podjetja, prilagojen njihovi velikosti in vrsti, s katerim naj bi se povečala konkurenca ter izboljšal dostop investitorjev do novih priložnosti in boljših načinov za upravljanje njihovih tveganj. Glede na osrednjo vlogo, ki so jo do zdaj na tem področju imela investicijska podjetja iz Združenega kraljestva, odločitev te države za izstop iz EU dodatno potrjuje potrebo po posodobitvi regulativne strukture v EU z namenom spodbujanja tega razvoja.

Predloga, ki obravnava to uredbo in spremljajočo direktivo („predloga“), sta bila vključena v delovni program Komisije za leto 2017 v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov. Njun namen je zagotoviti, da za investicijska podjetja veljajo kapitalske, likvidnostne in druge ključne bonitetne zahteve ter ustrezne nadzorniške ureditve, ki so prilagojene njihovemu poslovanju, vendar so dovolj stroge, da tveganja investicijskih podjetij zajamejo na bonitetno zanesljiv način, da bi zaščitile stabilnost finančnih trgov EU. Predloga sta rezultat pregleda, ki ga predpisujejo členi 493(2), 498(2) ter 508(2) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013 (uredbe o kapitalskih zahtevah ali CRR)⁴, ki skupaj z Direktivo 2013/36/EU (direktivo o kapitalskih zahtevah IV ali CRD IV)⁵ predstavlja sedanji bonitetni okvir za investicijska podjetja. Pri sprejemanju teh besedil sta sozakonodajalca sklenila, da bi bilo treba okvir za investicijska podjetja ponovno pregledati, saj so njegova pravila namenjena predvsem kreditnim institucijam.

V nasprotju s kreditnimi institucijami investicijska podjetja ne sprejemajo vlog ali dajejo posojil. To pomeni, da so precej manj izpostavljena kreditnemu tveganju in tveganju, da bi vlagatelji nenadoma dvignili svoj denar. Njihove storitve so osredotočene na finančne instrumente, ki se za razliko od vlog ne plačajo v nominalni vrednosti, temveč v vrednosti, ki se spreminja glede na gibanja na trgu. Kljub temu pa investicijska podjetja tekmujejo s kreditnimi institucijami pri zagotavljanju investicijskih storitev, ki jih lahko kreditne institucije ponujajo strankam na podlagi dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. Kreditna institucija in investicijsko podjetje sta torej dve kakovostno različni instituciji, katerih glavni poslovni modeli so različni, vendar se storitve, ki jih lahko zagotavljata, nekoliko prekrivajo.

Bonitetna pravila EU veljajo za kreditne institucije in investicijska podjetja od leta 1993, ko je začel veljati prvi okvir EU, ki je urejal dejavnosti investicijskih podjetij. Ta okvir, ki ga je nadomestila direktiva o trgih finančnih instrumentov (MiFID)⁶, januarja 2018 pa ga bo nadomestila direktiva MiFID II/uredba o trgih finančnih instrumentov (MiFIR)⁷, določa pogoje za izdajo dovoljenja ter organizacijske zahteve in zahteve glede poslovanja, ki jih mora investicijsko podjetje izpolniti, da lahko izvaja investicijske storitve za investitorje, ter

⁴ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1–337).

⁵ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338–436).

⁶ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1–44).

⁷ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349–496) in Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84–148).

druge zahteve v zvezi s pravilnim delovanjem finančnih trgov.

Bonitetni okvir za investicijska podjetja iz CRR/CRD IV deluje v povezavi z direktivo MiFID. Običajno je namen bonitetnih zahtev za finančne institucije (i) zagotoviti, da imajo te institucije zadostna sredstva za ohranjanje svoje finančne uspešnosti in izvajanje svojih storitev skozi gospodarske cikle, ali (ii) omogočiti prenehanje njihovega poslovanja v skladu s predpisi, ne da bi to njihovim strankam povzročilo neupravičeno ekonomsko škodo ali ogrozilo stabilnost trgov, na katerih poslujejo. Zato bi morale te bonitetne zahteve upoštevati tveganja, ki so jim izpostavljene in jih predstavljajo različne finančne institucije, biti sorazmerne z verjetnostjo pojava teh tveganj ter na splošno vzpostaviti ravnotežje med zagotavljanjem varnosti in trdnosti različnih finančnih institucij ter preprečevanjem previsokih stroškov, zaradi katerih bi bilo lahko onemogočeno njihovo uspešno poslovanje.

Za sistemska investicijska podjetja, od katerih so številna določena kot globalne ali druge sistemske pomembne institucije v skladu s členom 131 direktive CRD IV, bi moral v skladu z revidiranim pristopom za njihovo določitev, določenim v predlogih, še vedno veljati okvir CRR/CRD IV, vključno s spremembami, ki jih je Komisija predlagala 23. novembra 2016⁸. Razlog za to je, da so ta podjetja navadno izpostavljena pomembnim tveganjem in prevzemajo pomembna tveganja po vsem enotnem trgu. Pri svojih dejavnostih so izpostavljena kreditnemu tveganju, pri katerem gre predvsem za obliko kreditnega tveganja nasprotne stranke in tržnega tveganja pri pozicijah, ki jih prevzemajo za svoj račun, bodisi za svoje stranke ali zase. Zaradi svoje velikosti in medsebojne povezanosti torej pomenijo večje tveganje za finančno stabilnost. Ob upoštevanju teh tveganj in zaradi zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev bi bilo treba taka sistemska investicijska podjetja obravnavati kot kreditne institucije.

Kot je navedeno v sporočilu Komisije iz septembra 2017 o pregledu evropskih nadzornih organov⁹, bi to med drugim tudi pomenilo, da poslovanje investicijskih podjetij v državah članicah, ki sodelujejo v bančni uniji, neposredno nadzoruje ECB v okviru enotnega mehanizma nadzora. Trenutno so ta podjetja večinoma skoncentrirana v Združenemu kraljestvu, vendar proučujejo načrte za selitev dela svojih dejavnosti v države EU-27, predvsem v tiste, ki sodelujejo v bančni uniji. Čeprav je teh podjetij malo, predstavljajo precej velik delež bilančne vsote in obsega poslov vseh investicijskih podjetij v EU.

Dejstvo, da je sedanji bonitetni okvir bolj kot na investicijska podjetja osredotočen na kreditne institucije in tveganja, ki so jim izpostavljene in jih predstavljajo, je za druga investicijska podjetja bolj problematično. Storitve, ki jih opravljajo ta podjetja, in tveganj, ki jih lahko povzročajo, obstoječa pravila večinoma ne urejajo izrecno. Izmed osmih investicijskih storitev, ki jih lahko investicijska podjetja opravljajo na podlagi

⁸ V skladu z drugim sklopom nasvetov organa EBA iz oktobra 2016 (Opinion of the European Banking Authority on the First Part of the Call for Advice on Investment Firms (mnenje Evropskega bančnega organa o prvem delu prošnje za mnenje o investicijskih podjetjih), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1639033/Opinion+of+the+European+Banking+Authority+on+the+First+Part+of+the+Call+for+Advice+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2016-16%29.pdf>) je Komisija novembra 2016 predlagala, naj za investicijska podjetja, ki so v skladu s členom 131 direktive o kapitalskih zahtevah določena kot globalne ali druge sistemske pomembne institucije, še vedno velja revidirana uredba o kapitalskih zahtevah. Marca 2017 je bilo v tej skupini osem investicijskih podjetij, vsa s sedežem v Združenem kraljestvu. Komisija je prav tako predlagala, naj te spremembe na druga investicijska podjetja ne vplivajo. Glej: predloge Komisije z dne 23. novembra 2016 za revizijo uredbe in direktive o kapitalskih zahtevah, https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en.

⁹ COM(2017) 542 final.

direktive MiFID¹⁰, uredba CRR določa ustrezne jasne zahteve le za storitvi (i) poslovanje za svoj račun in (ii) prva prodaja finančnih instrumentov ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa. Takih zahtev za druge investicijske storitve (sprejemanje in prenos naročil, izvrševanje naročil, upravljanje portfeljev, investicijsko svetovanje, ponudba finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa, upravljanje večstranskega sistema trgovanja) v uredbi ni, kar pomeni, da so zadevna tveganja pokrita le približno. Čeprav so tveganja, ki jih te dejavnosti pomenijo za podjetje ter posledično za njegove stranke in širše trge, na katerih poslujejo, v nekaterih primerih majhna, pa navedeno pomeni, da niso ciljno zajeta.

To povzroča tri glavne težave, ki so ovrednotene v delovnem dokumentu služb, priloženem predlogoma.

Prvič, čeprav okvir različne vrste poslovnih profilov investicijskih podjetij do neke mere obravnava tako, da predvideva izjeme, za številna podjetja na splošno pomeni precejšnje regulativno zapletenost. Drugič, njegove podrobne zahteve in izjeme so okvirno in na tveganja neobčutljivo merilo za obravnavo dejanskih tveganj, ki jih prevzemajo in predstavljajo investicijska podjetja ter so drugačna od tveganj bank. Tretjič, zaradi njegove inherentne zapletenosti in pomanjkanja občutljivosti na tveganja njegovo izvajanje v državah članicah povzroča razdrobljenost splošnega regulativnega okolja za investicijska podjetja, kar lahko vodi v škodljivo regulativno arbitražo. To bi lahko ogrozilo celovitost in delovanje enotnega trga.

Cilj predlogov je odpraviti težave obstoječega okvira ter hkrati olajšati začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti investicijskih podjetij, kadar je to mogoče. Predloga tako določata bonitetni okvir, ki je bolj prilagojen njihovim poslovnim modelom. Vsebujeja ustreznejše in na tveganja občutljivejše zahteve za investicijska podjetja, pri čemer bolj obravnavata tveganja, ki jih ta dejansko predstavljajo in prevzemajo glede na različne vrste poslovnih modelov. Navsezadnje sta tudi bolj racionalizirani regulativni orodji, ki bonitetnim nadzornikom omogočata učinkovito izvajanja nadzora.

Kot zahtevajo člani uredbe CRR, je bil pregled bonitetnega okvira za investicijska podjetja izveden ob posvetovanju z EBA, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA) ter pristojnimi nacionalnimi organi, zastopanimi v teh evropskih nadzornih organih. EBA je decembra 2015 na podlagi prve prošnje za mnenje, ki jo je Komisija predložila decembra 2014, objavil svoje prvo poročilo o sedanjem bonitetnem okviru za investicijska podjetja, v katerem je pozval k spremembam sedanjega pristopa za vsa investicijska podjetja, razen za največja in najbolj sistemska¹¹. EBA je novembra 2016 na podlagi druge prošnje za mnenje, ki jo je Komisija predložila junija 2016, objavil dokument za razpravo z namenom posvetovanja, osredotočenega na morebitno novo bonitetno ureditev za veliko večino investicijskih podjetij¹². Ob upoštevanju povratnih informacij in dodatnih podatkov, ki jih je

¹⁰ Z direktivo MiFID II bo na ta seznam dodana investicijska storitev „upravljanje organiziranega sistema trgovanja“.

¹¹ EBA report on investment firms, response to the Commission's call for advice of December 2014 (Poročilo organa EBA o investicijskih podjetjih, odgovor na prošnjo Komisije za mnenje iz decembra 2014) (EBA/Op/2015/20), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>.

¹² Designing a new prudential regime for investment firms (Priprava nove bonitetne ureditve za investicijska podjetja) (EBA/DP/2016/02), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1647446/Discussion+Paper+on+a+new+prudential+regime+for+Investment+Firms+%28EBA-DP-2016-02%29.pdf/cf75b87e-2db3-47a3-b1f3-8a30fa6962da>.

skupaj s pristojnimi nacionalnimi organi zbral od investicijskih podjetij, je septembra 2017 objavil svoja končna priporočila¹³. Predloga temeljita na teh priporočilih v vseh ključnih vidikih, razen glede določitve sistemskih investicijskih podjetij zaradi razlogov, pojasnenih v spremnem delovnem dokumentu služb in povzetih v nadaljevanju v razdelku o oceni učinka.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog dopolnjuje potekajoči pregled ureditve iz CRR/CRD IV za kreditne institucije na podlagi predlogov, ki jih je Komisija sprejela 23. novembra 2016 in po katerih se lahko vsa nesistemska investicijska podjetja izogonejo uporabi njenih revidiranih določb¹⁴. Ta možnost je bila uvedena ob priznavanju dejstva, da te revidirane določbe niso bile oblikovane ob upoštevanju večine investicijskih podjetij in bi dodatno povečale zapletenost obstoječih pravil. Takrat je bil pregled bonitetne ureditve za večino investicijskih podjetij, ki je vključen tudi v tem predlogu, že v polnem teku, to, da bi se zanje v kratkem obdobju do začetka uporabe nove ureditve uporabljala še bolj zapletena ureditev, pa je veljalo za nesorazmerno. Ta predlog torej za večino investicijskih podjetij vzpostavlja novo ureditev, tako da jih v celoti izloči iz področja uporabe okvira CRR/CRD IV, v področju uporabe tega okvira, vključno z njegovimi revidiranimi določbami, pa ohrani samo sistemska investicijska podjetja, in sicer v skladu z revidiranim pristopom za njihovo določitev iz tega predloga.

Predlog je skladen tudi z direktivo MiFID in direktivo MiFID II/uredbo MiFIR. S tem ko določa bonitetne zahteve, ki so prilagojene poslovanju in tveganjem investicijskih podjetij, jasno določa, kdaj in zakaj se uporabljajo. Kot tak odpravlja nekatere primere samovoljne uporabe bonitetnih zahtev v sedanjem okviru, ki se pojavljajo zato, ker so te zahteve določene predvsem v povezavi z investicijskimi storitvami, navedenimi v direktivi MiFID, in ne z dejanskim nastankom tveganj v zvezi z vrsto in obsegom dejavnosti investicijskih podjetij.

MiFID II in MiFIR sta bili sprejeti zaradi finančne krize in pokrivata trge vrednostnih papirjev, posrednike za naložbe in mesta trgovanja. Novi okvir krepi in nadomešča sedanji okvir MiFID I. Kar zadeva revizijo bonitetnega okvira za investicijska podjetja, je treba zagotoviti tudi, da se za podjetja iz tretjih držav, ki opravljajo čezmejne storitve v EU, ne uporablja ugodnejša obravnava v smislu bonitetnih, davčnih in nadzornih zahtev kot za podjetja iz EU. S tem predlogom bi se uvedle ciljno usmerjene spremembe sedanje ureditve enakovrednosti za podjetja iz tretjih držav v skladu s členoma 46 in 47 MiFIR, da se ohranijo enaki konkurenčni pogoji za podjetja iz EU in podjetja iz tretjih držav.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Investicijska podjetja imajo pomembno vlogo pri olajševanju tokov naložb v EU. Skladno s tem je pregled tudi del pobud Komisije za zagotovitev močnega in pravičnega enotnega trga z dobro delujočim finančnim sistemom in unijo kapitalskih trgov, da bi mobilizirali naložbe

¹³ EBA opinion on the design of a new prudential framework for investment firms (Mnenje organa EBA o pripravi nove bonitetne ureditve za investicijska podjetja) (EBA/Op/2017/11), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2017-11+%29.pdf>.

¹⁴ predloge Komisije z dne 23. novembra 2016 za revizijo uredbe in direktive o kapitalskih zahtevah, https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en.

ter spodbudili rast in ustvarjanje delovnih mest¹⁵. Primernejši bonitetni in nadzorni okvir z manjšimi stroški zagotavljanja skladnosti za investicijska podjetja naj bi prispeval k (i) izboljšanju splošnih pogojev za podjetja, (ii) številčnejšemu vstopanju na trg in s tem povečanju konkurence ter (iii) izboljšanju dostopa investitorjev do novih priložnosti in boljših načinov za upravljanje njihovih tveganj.

Revidirani pristop za določitev sistemskih investicijskih podjetij, za katera bi se moral še naprej uporabljati okvir CRR/CRD IV, je skladen tudi s ciljem izogibanja vrzelim v delovanju bančne unije. Najnovejša strukturna gibanja na trgih kažejo, da so strukture bančnih skupin iz tretjih držav v EU vse zapletenejše, pri čemer te skupine poslujejo prek subjektov, ki niso pod nadzorom ECB v okviru enotnega mehanizma nadzora. Kot je predstavljeno v sporočilu Komisije iz oktobra 2017 o dokončanju bančne unije¹⁶, so sistemska investicijska podjetja, s tem ko se v skladu s pristopom za njihovo določitev iz tega predloga zagotovi, da se zanje še naprej uporablja okvir CRR/CRD IV, vključena tudi v bonitetni nadzor, ki ga izvajajo bančni nadzorniki, kar zadeva njihovo poslovanje v državah članicah, ki sodelujejo v bančni uniji, pa v bonitetni nadzor, ki ga izvaja ECB.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

V skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije so evropske institucije pristojne za določitev ustreznih določb, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga (člen 114 PDEU). To vključuje zakonodajo, ki ureja bonitetna pravila in druga pravila za ponudnike finančnih storitev, v tem primeru ponudnike investicijskih storitev. Določbe te predlagane uredbe v delu, ki se nanaša na investicijska podjetja, nadomeščajo določbe Uredbe (EU) št. 575/2013, ki prav tako temeljijo na členu 114 PDEU.

• Subsidiarnost

Predlog revidira in poenostavlja obstoječa pravila EU, ki urejajo bonitetno obravnavo investicijskih podjetij, zaradi (i) boljšega upoštevanja in obravnavanja tveganj v zvezi z njihovimi poslovnimi modeli, (ii) zagotovitve bolj enakih konkurenčnih pogojev med podjetji in (iii) okrepitve nadzorniškega zblíževanja. Da bi to dosegli, bi moral nov okvir EU nadomestiti obstoječega in ne bi smeli te izbire prenesti na regulativne okvire v posameznih državah članicah. Razlog za to je, da investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje v skladu z direktivo MiFID, danes svoje storitve redno izvajajo za stranke prek meja EU. Če bi države članice ta pravila spremenila ločeno in nepovezano, bi lahko to povzročilo izkrivljanje konkurence in diskriminatorno obravnavo, kar bi razdrobilo enotni trg. Zaradi tega bi se lahko povečalo število primerov škodljive regulativne arbitraže, kar bi lahko, če bi se pojavile težave, imelo posredne učinke na finančno stabilnost in zaščito investitorjev v drugih državah članicah. To bi lahko tudi neugodno vplivalo na izbor in vrsto investicijskih storitev, ki so na voljo v posamezni državi članici, kar bi lahko poslabšalo splošno učinkovitost trga in možnost izbire investitorjev. Revidirana pravila bi morala preprečevati prevelike regulativne razlike in zagotavljati enake konkurenčne pogoje za vsa podjetja, ki imajo dovoljenje, na enotnem trgu.

¹⁵ Sporočilo o vmesnem pregledu akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov, junij 2017 (COM(2017) 292), https://ec.europa.eu/info/publications/mid-term-review-capital-markets-union-action-plan_en.

¹⁶ COM(2017) 592 final.

- **Sorazmernost**

V okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov je glavni cilj predloga zagotoviti, da bo novi okvir primernejši, relevantnejši in bolj sorazmeren v primerjavi z obstoječim okvirom za investicijska podjetja. Glede na to predlog vzpostavlja ravnotežje pri zagotavljanju, da so zahteve okvira hkrati:

- dovolj celovite in stroge, da lahko tveganja investicijskih podjetij zajemajo na bonitetno zanesljiv način, ter
- dovolj prožne, da lahko upoštevajo različne vrste poslovnih modelov, ne da bi ovirale njihovo sposobnost tržno učinkovitega delovanja.

Da bi se doseglo to ravnotežje, predlog ustrezno zagotavlja, da so stroški ureditve z vidika kapitalskih zahtev ter z njimi povezanih stroškov zagotavljanja skladnosti in administrativnih stroškov, ki nastanejo zato, ker je treba zaradi izvajanja novih zahtev in poročanja nadzornikom o skladnosti upravljati zaposlene in sisteme, čim manjši.

Kot je navedeno v spremnem delovnem dokumentu služb, naj bi se ti povezani stroški predvidoma stalno zmanjševali, pri čemer naj bi na začetku nastalo nekaj novih enkratnih stroškov. Z vidika kapitala je cilj glavne politične izbire, na kateri je temeljilo delo v zvezi s pregledom in ki vpliva na zgoraj navedeno, zagotoviti, da se kapitalske zahteve na ravni EU za investicijska podjetja skupno ne povečajo preveč. To se izraža v različnih distribucijskih učinkih za nekatere vrste podjetij, ki pa jih določbe predloga ublažijo tako, da se največji učinki uvedejo postopno in omejijo navzgor.

- **Izbira instrumenta**

Uredba je bila izbrana, ker njene določbe nadomeščajo določbe iz Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se nanašajo na investicijska podjetja. S tem se doseže enak neposredni pravni učinek kot s sedanjim sklopom pravil, pri čemer se zagotovi dosledno uresničevanje ciljev predloga v EU ter prispeva k vzpostavitvi večje pravne varnosti in enakih konkurenčnih pogojev za podjetja.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAJINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadna ocena veljavne zakonodaje**

Ocena obstoječega okvira CRR/CRD IV, ki temelji zlasti na analizi, ki sta jo izvedla organa EBA in ESMA v svojem poročilu iz leta 2015¹⁷, ter na podobnem delu in analizi, ki so ju opravile strokovne službe Komisije, je povzeta v spremnem delovnem dokumentu služb.

Sklepna ugotovitev te ocene je, da obstoječa pravila, ki temeljijo na mednarodnih regulativnih standardih za velike bančne skupine in so usmerjena na tveganja bank, le delno dosegajo svoje cilje glede (i) zagotavljanja zadostnega kapitala za pokrivanje tveganj večine investicijskih podjetij, (ii) obvladovanja stroškov zagotavljanja skladnosti, (iii) zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev v celotni EU in (iv) zagotavljanja učinkovitega bonitetnega nadzora. Glede tega številne določbe obstoječega okvira veljajo za neučinkovite in

¹⁷ EBA report on investment firms, response to the Commission's call for advice of December 2014 (Poročilo organa EBA o investicijskih podjetjih, odgovor na prošnjo Komisije za mnenje iz decembra 2014) (EBA/Op/2015/20), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>.

neuspešne. Izjema so velika in sistemska investicijska podjetja, ki so zaradi svoje velikosti, profila tveganosti in medsebojne povezanosti z drugimi udeleženci na finančnih trgih po naravi podobna bankam.

Za ostala podjetja je bilo ugotovljeno, da obstoječe stanje povzroča (i) pretirano zapletenost in nesorazmerno obremenitev zaradi doseganja skladnosti, zlasti za številna mala in srednja podjetja, (ii) slabo prilagojene in za tveganja neobčutljive bonitetne metrike in zahteve za natančno zajetje tveganj investicijskih podjetij ter (iii) primere različnega izvajanja pravil na nacionalni ravni in razdrobljeno regulativno okolje v EU.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Zainteresirane strani so bile med pregledom večkrat zaprosene za mnenje. Kar zadeva glavne mejnike, je organ EBA decembra 2015 na podlagi prve prošnje za mnenje, ki jo je Komisija predložila decembra 2014, objavil poročilo o sedanjem bonitetnem okviru za investicijska podjetja skupaj s predlogi za spremembe. To je celovita in javno dostopna analiza obstoječega stanja, s podatki o številu in vrstah investicijskih podjetij v državah članicah. Prispevala je k temu, da je bil pregled razširjen na zainteresirane strani, na katere zadevna pravila morda ne vplivajo neposredno, in jih spodbudila, da se vključijo v poznejšo razpravo.

EBA je 4. novembra 2016 objavil dokument za razpravo z namenom posvetovanja, osredotočenega na morebitno novo bonitetno ureditev za investicijska podjetja. Za predložitev pripomb je bil določen trimesečni rok. EBA je 3. julija 2017 objavil osnutek priporočil in zainteresirane strani pozval k predložitvi pripomb. Pri svojem delu se je oprl tudi na podrobno zbiranje podatkov, pri katerem so sodelovala investicijska podjetja, v njegovem imenu pa so ga v letih 2016 in 2017 v dveh fazah izvedli pristojni nacionalni organi.

Ker je EBA izvedel podrobno javno posvetovanje in zbiranje podatkov, je Komisija menila, da vzporedno splošno javno posvetovanje ni potrebno. Namesto tega so službe Komisije opravile ciljno posvetovanje z zainteresiranimi stranmi, da bi se zbrala dodatna stališča o glavnih elementih pregleda. Vključevalo je:

- okroglo mizo z zainteresiranimi stranmi iz zadevnega sektorja (investicijskimi podjetji, investitorji, odvetniškimi družbami, svetovalci) o osnutkih predlogov organa EBA za prihodnjo ureditev, ki je potekala 27. januarja 2017;
- delavnico o stroških sedanje ureditve, ki je potekala 30. maja 2017, in
- delavnico o osnutkih končnih priporočil organa EBA, ki je potekala 17. julija 2017.

Pregled je bil z državami članicami marca in oktobra 2017 obravnavan v Odboru za finančne storitve, junija in septembra 2017 pa v strokovni skupini za bančništvo, plačila in zavarovanje. Upoštevan je bil tudi prispevek zainteresiranih strani v zvezi z začetno oceno učinka, ki jo je opravila Komisija in je bila objavljena marca 2017¹⁸. Komisija je prav tako upoštevala prispevke, ki jih je pred tem prejela v okviru obsežnega poziva k predložitvi dokazov o učinkovitosti, doslednosti in skladnosti splošnega regulativnega okvira EU za finančne storitve, v katerih je več sodelujočih zainteresiranih strani izpostavilo različna

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2017-1546878_sl.

vprašanja, pomembna za pregled¹⁹.

Investicijska podjetja predstavljajo različne poslovne modele, njihova stališča pa so navadno osredotočena na zanje specifične vidike zadevnih predlogov. To otežuje horizontalne primerjave relativne teže stališč zainteresiranih strani. Vseeno velika večina zainteresiranih strani na splošno pozdravlja prilagojen bonitetni okvir, ki bi bolje ustrezal njihovim poslovnim modelom. Pri tem poudarjajo, da je njihova sistemska pomembnost majhna in da bi morale biti kapitalske zahteve osredotočene na zagotavljanje, da lahko prenehajo poslovati v skladu s predpisi. Kar zadeva posebne zahteve, ki veljajo za njihov lastni poslovni model, so investicijska podjetja, ki opravljajo samo agencijske storitve in ne sklepajo poslov s finančnimi instrumenti z uporabo svoje bilance stanja, navadno kritična do predlogov, po katerih naj bi bile kapitalske zahteve vezane na velikost portfeljev strank, ki jih upravljajo linearno. Čeprav se številna podjetja, ki trgujejo za svoj račun, strinjajo, da ima glede tveganj, ki jih prevzemajo in predstavljajo, obstoječi okvir za zajetje tržnega tveganja določene prednosti, druga podjetja, ki se ukvarjajo s trgovanjem, opozarjajo, da okvir pretirano poudarja tveganja v zvezi z metodami in produkti, s katerimi trgujejo. Ta mnenja so bila upoštevana pri umeritvi predlagane nove metrike tveganj (faktorji K – glej spodaj) ter možnosti postopnega uvajanja strožjih zahtev in določitve njihove zgornje meje.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Pregled je bil izveden na podlagi celovitega svetovanja organa EBA in ob posvetovanju z organom ESMA, kot zahtevajo ustrezni členi Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so pravna podlaga za pregled (zlasti člen 508(2) in (3)). Glavni dokumenti, ki jih je EBA objavil v zvezi s tem, so:

- poročilo iz decembra 2015, v katerem so predstavljeni celovita ocena obstoječega stanja in začetna priporočila za spremembe;
- dokument za razpravo iz novembra 2016, objavljen z namenom posvetovanja o obrisih morebitne nove ureditve, ter
- končno poročilo iz septembra 2017 s podrobnimi priporočili.

Natančna določitev priporočil za nove kapitalske zahteve je temeljila na podrobnem zbiranju podatkov, pri katerem so sodelovala investicijska podjetja in ki so ga v imenu organa EBA v letih 2016 in 2017 v dveh fazah izvedli pristojni nacionalni organi. Komisija je sodelovala od začetka do konca in je lahko s pridom izkoristila razprave, v okviru katerih so se presojale prednosti in slabosti podrobnih priporočil za politiko, in sicer še v času ko so te potekale.

- **Ocena učinka**

V skladu z zbirko orodij za boljše pravno urejanje (orodje št. 9) ocena učinka, ki jo opravi Komisija, ni potrebna, kadar je za izvedbo dela v zvezi z zasnovo politike in s tem povezane analize zadolžena agencija EU, če predlog Komisije ne odstopa veliko od priporočil te agencije, službe Komisije pa menijo, da je njena ocena dovolj kakovostna.

Čeprav je Odbor za regulativni nadzor preučil osnutek ocene učinka v zvezi s to pobudo, je glede na to, da posebna naloga pregleda temelji na svetovanju evropskih nadzornih organov

¹⁹ Glej na primer različne odgovore, predložene v okviru poziva Komisije k predložitvi dokazov iz leta 2015 http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm.

ter njihovem posvetovanju z zainteresiranimi stranmi in tehničnem delu, veljalo, da je za to primernejši delovni dokument služb. Cilj delovnega dokumenta služb, ki spremlja predloga, je zato pojasniti nasvete, ki so jih dali evropski nadzorni organi, vključno z rezultati njihove analize in posvetovanja, hkrati pa predstaviti stališča služb Komisije o njegovih sklepnih ugotovitvah z namenom usmerjanja Komisije pri odločanju.

V zvezi s kapitalskimi zahtevami EBA ocenjuje, da bi se glede na njegov nasvet te za vsa nesistemska investicijska podjetja v EU skupno povečale za 10 % v primerjavi z današnjimi zahtevami v okviru prvega stebra ter zmanjšale za 16 % v primerjavi s skupnimi zahtevami, ki se uporabljajo zaradi pribitkov v okviru drugega stebra. Porazdelitev teh učinkov med investicijskimi podjetji je odvisna od njihove velikosti ter tega, katere investicijske storitve zagotavljajo in kako se bodo zanje uporabljale nove kapitalske zahteve. Kot je podrobno navedeno v delovnem dokumentu služb Komisije, ki spremlja predloga, vključno z njegovo Prilogo II, je 10-odstotno skupno povečanje zahtev v okviru prvega stebra vsota znatno nižjih zahtev za nekatera podjetja in povečanja za več kot 10 % za druga. V zvezi z razpoložljivim kapitalom EBA ugotavlja, da le nekaj podjetij ne bi imelo dovolj kapitala za izpolnjevanje novih zahtev brez težav. To vključuje le majhno število podjetij, ki se ukvarjajo z investicijskim svetovanjem, podjetij, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in podjetij, ki opravljajo več storitev. Vendar bi se lahko za podjetja iz te skupine, katerih zahteve bi se glede na sedanje povečale več kot dvakrat, določila in več let uporabljala neka zgornja meja.

Sklepna ugotovitev spremnega delovnega dokumenta služb je, da priporočila organa EBA na splošno veljajo za ustrezno in sorazmerno sredstvo za učinkovito in uspešno doseganje ciljev pregleda v primerjavi z obstoječim stanjem. Splošneje gledano so nasveti organa EBA jasen pozitiven korak k vzpostavitvi bonitetnega okvira za investicijska podjetja, ki lahko zagotovi, da ta poslujejo na trdni finančni podlagi, hkrati pa ne ovira njihovih nadaljnjih možnosti poslovnega razvoja. Kot tak naj bi uravnoteženo prispeval k ciljem pregleda. Na eni strani naj bi pomagal zagotoviti bolj ciljno obravnavanje tveganj, ki jih investicijska podjetja pomenijo za stranke in trge, tako med tekočim poslovanjem teh podjetij kot tudi v primeru, da morajo prenehati poslovati. Na drugi strani naj bi pomagal zagotoviti, da lahko v celoti opravljajo svojo vlogo pri olajševanju tokov naložb v EU, kar je skladno s cilji unije kapitalskih trgov, da se za spodbujanje rasti in ustvarjanje delovnih mest mobilizirajo prihranki in naložbe.

Predlog se od priporočil organa EBA razlikuje le glede določitve sistemskih investicijskih podjetij. Namesto da se za to poskrbi v poznejši fazi, tako da se merila v zvezi s tem določijo v tehničnih pravilih za izvajanje zadevnih predlogov, kot to priporoča EBA, se zdi primerneje, da se to uredi že v samih predlogih, s čimer bi se zagotovili enaki regulativni konkurenčni pogoji med kreditnimi institucijami in sistemskimi investicijskimi podjetji. Glede tega predloga presegata okvir tistega, kar organ EBA svetuje v svojem mnenju o pregledu investicijskih podjetij, vendar s tem uresničujeta mnenje organa EBA o vprašanjih, povezanih z odločitvijo Združenega kraljestva za izstop iz Evropske unije²⁰.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

²⁰ Opinion of the European Banking Authority on issues related to the departure of the United Kingdom from the European Union (Mnenje Evropskega bančnega organa o vprašanjih, povezanih z izstopom Združenega kraljestva iz Evropske unije), (EBA/Op/2017/12), 12. oktober 2017, <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1756362/EBA+Opinion+on+Brexit+Issues+%28EBA-Op-2017-12%29.pdf>.

Kot je navedeno v spremnem delovnem dokumentu služb, naj bi se s poenostavitvijo bonitetnih pravil za veliko večino investicijskih podjetij precej zmanjšala njihovo upravne breme in obremenitev zaradi zagotavljanja skladnosti. Različne nepotrebne regulativne zahteve in zahteve glede poročanja bi se lahko ukinile, tako da bi se lahko kapital, namenjen za regulativne namene, preusmeril v bolj produktivne namene. Predloga z določitvijo kapitalskih in drugih bonitetnih zahtev, vključno z zahtevami glede prejemkov in upravljanja, ki so sorazmerne glede na investicijska podjetja, prvič zmanjšujeta precejšnje stroške, ki jih imajo podjetja zaradi izpolnjevanja predvsem na banke osredotočenih zahtev v okviru sedanje ureditve. S tem bi bila odpravljena zapletena naloga usklajevanja poslovnih podatkov z neprimernim regulativnim okvirom in ureditvijo poročanja.

Ta poenostavitev naj bi med drugim najbolj koristila investicijskim podjetjem, ki so mala in srednja podjetja²¹. Bolj sorazmeren in primernejši bonitetni okvir zanje naj bi prispeval k izboljšanju pogojev za poslovanje, ovire za vstop na trg pa bi se zmanjšale. Z racionalizacijo zahtevnega okvira poročanja naj bi se denimo zmanjšali upravna bremena in stroški zagotavljanja skladnosti za mala in srednja podjetja, vključno z inovativnimi podjetji, ki si prizadevajo dosegati rast z digitalnimi sredstvi. Podobno naj bi predloga z izvzetjem malih in nepovezanih investicijskih podjetij iz sedanjih pravil o upravljanju in prejemkih, določenih v skladu z veljavno direktivo CRD IV/uredbo CRR, zmanjšala administrativne stroške in stroške zagotavljanja skladnosti teh podjetij. Pričakovati je mogoče nekaj enkratnih stroškov prehoda na novo ureditev, saj bodo morala podjetja prenoviti sisteme upravljanja tveganj, posodobiti službe za varovanje zakonitosti poslovanja ter revidirati pogodbe z odvetniškimi družbami in drugimi ponudniki storitev, ki jih trenutno uporabljajo za lažje izpolnjevanje zahtev. Prihranki pri stroških zagotavljanja skladnosti naj bi na splošno prispevali k uresničevanju ciljev unije kapitalskih trgov, saj bodo lahko investicijska podjetja lažje opravljala svojo vlogo pri usmerjanju prihrankov investitorjev v produktivne namene.

Pri stroških zagotavljanja skladnosti naj bi podjetja prihranila od več deset tisoč do več sto tisoč evrov, odvisno od vrste in velikosti podjetja. Kako je to zmanjšanje stroškov zagotavljanja skladnosti povezano in primerljivo s spremembami kapitalskih zahtev za različne vrste podjetij, na tej stopnji še ni znano, vendar bi moralo biti upoštevano pri prihodnjem spremljanju in vrednotenju predlaganega okvira.

- **Temeljne pravice**

Predlog krepi uveljavljanje pravice različnih investicijskih podjetij, da jih pri poslovanju ne ovirajo pravila, namenjena predvsem drugim vrstam gospodarskih subjektov. Z zakonodajnimi ukrepi v predlogih, ki določajo pravila glede prejemkov v investicijskih podjetjih, se upoštevajo načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti svoboda gospodarske pobude ter pravica do kolektivnih pogajanj in ukrepov.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne bo vplival na proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

²¹ V skladu z opredelitvijo iz Priporočila Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36–41) so to podjetja, ki zaposlujejo manj kot 250 oseb in dosegajo letni promet v višini največ 50 milijonov EUR in/ali katerih letna bilančna vsota skupaj ne presega 43 milijonov EUR.

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Spremembe, predvidene v predlogih, bi bilo treba oceniti, da bi se ugotovilo, v kolikšni meri so bili izpolnjeni naslednji cilji:

- preprostejše razvrščanje investicijskih podjetij v kategorije, pri katerem se upoštevajo njihovi različni profili tveganosti;
- sklop bonitetnih pravil, predvsem o kapitalskih zahtevah, likvidnostnih zahtevah, zahtevah glede prejemkov in zahtevah glede upravljanja, ki ustrezajo posebnim tveganjem, ki so jim izpostavljena investicijska podjetja, so sorazmerna s temi tveganji in občutljiva zanje, ter zagotavljajo, da se kapital razporeja tja, kjer je potreben;
- okvir, ki neposredno in bistveno ustreza tveganjem, povezanim z naravo in obsegom dejavnosti, ki jih izvajajo investicijska podjetja, ter s tem podpira začetek opravljanja dejavnosti; ter
- racionalizirana nadzorna orodja, ki omogočajo popoln in natančen nadzor nad poslovnimi praksami in s tem povezanimi tveganji.

V ta namen bi se lahko v okviru prihodnjega pregleda zbrale nekatere informacije, ki bi se uporabile kot kazalniki pri ocenjevanju učinka predlaganih sprememb, in sicer: (i) stroški zagotavljanja skladnosti z vidika zaposlenih, pravnega svetovanja in regulativnega poročanja, (ii) ravni kapitalskih zahtev, (iii) drugi novi stroški, npr. zaradi upoštevanja pravil glede likvidnosti, (iv) gibanje števila podjetij med različnimi kategorijami, (v) spremembe pri uporabi pribitkov v okviru drugega stebra s strani pristojnih organov, (vi) primeri in učinki propada investicijskih podjetij v okviru nove ureditve ter (vii) razvoj velikosti investicijskih podjetij glede na višino sredstev in obseg naročil strank.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Vsebina in področje uporabe

V predlogu so določene zahteve v zvezi s kapitalom, ravnmi minimalnega kapitala, tveganjem koncentracije, likvidnostjo, poročanjem in javnim razkritjem na podlagi te uredbe za vsa investicijska podjetja, ki niso sistemska.

Raven uporabe

Vsa investicijska podjetja, ki spadajo na področje uporabe Uredbe, uporabljajo njene določbe na posamični podlagi. Za mala in nepovezana podjetja znotraj bančnih skupin, za katera veljata konsolidirana uporaba in nadzor na podlagi CRR/CRD IV, je določeno odstopanje. Za skupine, ki vključujejo samo investicijska podjetja, velja posebna kapitalska zahteva na ravni skupine, pri čemer mora nadrejena oseba zagotoviti zadosten kapital za podporo svojim deležem v podrejenih družbah investicijskega podjetja.

Kapital

Kapitalski instrumenti, ki se štejejo za kapital, s katerim investicijska podjetja izpolnjujejo kapitalske zahteve na podlagi te uredbe, zajemajo enake postavke kot na podlagi CRR/CRD IV. V ta namen bi moral navaden lastniški temeljni kapital obsegati najmanj 56 % regulativnega kapitala, pri čemer bi bila dodatni temeljni kapital in dodatni kapital primerna za največ 44 % oziroma 25 % regulativnega kapitala.

Kapitalske zahteve

Vsa investicijska podjetja stalno zagotavljajo znesek, enak ustanovnemu kapitalu, potrebnemu za izdajo dovoljenja, kot stalni minimalni kapital. Mala in nepovezana investicijska podjetja za kapitalsko zahtevo uporabljajo bodisi to zahtevo bodisi zahtevo, ki temelji na četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta, izračunanih v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/488²², če je ta višja. Ta podjetja so opredeljena kot podjetja, ki niso pooblaščenca za zaščito in upravljanje sredstev strank, upravljanje denarja strank ali poslovanje za svoj račun v svojem imenu ali ki imajo sredstva v vrednosti, manjši od 1,2 milijarde EUR, ki se upravljajo na podlagi diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih (svetovalnih) ureditev, obravnavajo vsakodnevna naročila strank v vrednosti, manjši od 100 milijonov EUR za denarne posle oziroma 1 milijarde EUR za izvedene finančne instrumente, in imajo bilanco stanja, katere vrednost je manj kot 100 milijonov EUR, njihovi skupni bruto prihodki od investicijskih dejavnosti pa znašajo manj kot 30 milijonov EUR. Investicijska podjetja, ki presegajo zgoraj navedene prage, uporabijo svojo najvišjo zahtevo glede stalnega minimalnega kapitala, zahtevo glede stalnih splošnih stroškov ali zahtevo na podlagi vsote zahteve za faktor K.

Faktorji K

Faktorji K zajemajo tveganja za stranko (RtC), za podjetja, ki poslujejo za lastni račun in izvršujejo naročila strank v svojem imenu, pa tudi tveganja za trg (RtM) in tveganja za podjetje (RtF). Tveganja za stranko (RtC) zajemajo naslednje faktorje K: upravljana sredstva (K-AUM), denar strank, ki se upravlja (K-CMH), zaščitena in upravljana sredstva (K-ASA) ter obravnavana naročila strank (K-COH). Tveganja za trg (RtM) zajemajo faktor K za tveganje neto pozicije (K-NPR) na podlagi zahtev za tržno tveganje iz CRR (naslov IV dela 3) ali kritij, položenih pri klirinških članih za posle, za katere slednji jamčijo (K-CMG), če to dovoli pristojni organ.

Prag za to, da lahko investicijsko podjetje uporabi poenostavljeni standardizirani pristop za tržno tveganje, se spremeni tako, da se nanaša samo na absolutni znesek bilančne vsote v višini 300 milijonov EUR. Tveganja za podjetje (RtF) zajemajo faktorje K za neplačilo nasprotne stranke v poslu (K-TCD), za tveganje koncentracije, ki presega opredeljene prage (K-CON – glej besedilo v nadaljevanju), ter za dnevni tok trgovanja (K-DTF).

K-CMH, K-ASA, K-COH in K-DTF se izračunajo na podlagi drsečega povprečja v predhodnih 3 mesecih, za K-AUM pa to temelji na predhodnem letu. Ti faktorji K se pomnožijo z ustreznimi koeficienti, določenimi v tej uredbi, da se določi kapitalska zahteva. Kapitalske zahteve za K-NPR se določijo v skladu s CRR, za K-CON in K-TCD pa s poenostavljeno uporabo ustreznih zahtev na podlagi CRR za obravnavo velikih izpostavljenosti v trgovanju knjiški oziroma kreditno tveganje nasprotne stranke.

Tveganje koncentracije

Investicijska podjetja bi morala spremljati in nadzorovati tveganje koncentracije, tudi v zvezi s strankami. Samo podjetja, ki se ne štejejo za mala in nepovezana, bi morala pristojnim organom poročati o tveganjih koncentracije, na primer v obliki neplačila njihovih nasprotnih

²² Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/488 z dne 4. septembra 2014 o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 241/2014 glede kapitalskih zahtev za podjetja na podlagi stalnih splošnih stroškov (UL L 78, 24.3.2015, str. 1–4).

strank, kadar upravljajo denar in vrednostne papirje strank ter svoj denar, in tveganju koncentracije zaradi svojega dobička. Izpostavljenost podjetij, ki poslujejo za svoj račun ali izvršujejo naročila strank v svojem imenu, eni nasprotni stranki ali povezanim nasprotnim strankam ne bi smela presegati 25 % regulativnega kapitala podjetja, pri čemer veljajo posebna odstopanja za izpostavljenosti kreditnim institucijam ali drugim investicijskim podjetjem. Te omejitve se lahko presežejo samo, če so izpolnjene dodatne kapitalske zahteve za K-CON. Za investicijska podjetja, specializirana za izvedene finančne instrumente na blago ali pravice do emisij ali njihove izvedene finančne instrumente, ki lahko imajo velike koncentrirane izpostavljenosti nefinančnim skupinam, ki jim pripadajo, se lahko te omejitve presežejo brez dodatnega kapitala, če to koristi likvidnosti ali upravljanju tveganj na ravni celotne skupine.

Likvidnost

Investicijska podjetja bi morala imeti notranje postopke za spremljanje in upravljanje svojih likvidnostnih potreb, zahtevati pa bi bilo treba, da imajo likvidna sredstva, ki znašajo najmanj eno tretjino njihovih stalnih splošnih stroškov. Sestavljati bi jih morala visokokakovostna likvidna sredstva s seznama iz delegirane uredbe Komisije o količniku likvidnostnega kritja²³, ki se dopolnijo z neobremenjenim lastnim denarjem podjetja (ki ne more vključevati denarja strank), za mala in nepovezana podjetja (za katera ne veljajo faktorji K) pa s terjatvami do kupcev ter opravninami ali provizijami, ki jih je treba poravnati v 30 dneh, ob upoštevanju posebnih pogojev. V izjemnih okoliščinah lahko investicijska podjetja unovčijo svoja likvidna sredstva za kritje likvidnostnih potreb in jih s tem zmanjšajo pod zahtevani prag, če o tem nemudoma obvestijo pristojni organ.

Nadzorniško poročanje in javno razkritje

Investicijska podjetja morajo svojim pristojnim organom poročati o skladnosti z bonitetnim okvirom v skladu s podrobnimi zahtevami, ki se opredelijo v izvedbenih ukrepih stopnje 2. Za podjetja, za katera veljajo faktorji K, veljajo zahteve za podrobnejše poročanje v primerjavi s podjetji, za katera velja kapitalska zahteva glede stalnega minimalnega kapitala ali stalnih splošnih stroškov. Ta podjetja javno razkrijejo ravni kapitala, kapitalske zahteve, politike in prakse prejemkov ter ureditve upravljanja, medtem ko zahteve za javno razkritje za mala in nepovezana podjetja ne veljajo.

Prehodne določbe

Da se investicijskim podjetjem omogoči nemoten prehod v novo ureditev, bi se za kapitalske zahteve uporabljale določbe o postopnem uvajanju, kot je pojasnjeno v nadaljevanju. V obdobju petih let od datuma začetka uporabe te uredbe bi bilo treba investicijskim podjetjem, za katera bi se kapitalska zahteva v skladu z novo ureditvijo v primerjavi z njihovo obstoječo kapitalsko zahtevo v skladu s sedanjim okvirom več kot podvojila, dovoliti, da svojo kapitalsko zahtevo omejijo na dvakratnik svoje ustrezne kapitalske zahteve v skladu s CRR/CRD IV. Poleg tega bi lahko v tem obdobju nova investicijska podjetja, za katera se kapitalske zahteve v skladu s CRR/CRD IV niso nikoli uporabljale, uporabile omejitve, ki bi znašala dvakratnik njihove zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov, investicijska podjetja, za katera se je v skladu s CRR/CRD IV uporabljala samo zahteva za ustanovni kapital, pa bi lahko svojo kapitalsko zahtevo omejila na dvakratnik te zahteve, s čimer bi

²³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1–36).

ublažili takšna povečanja. V obdobju petih let od datuma začetka uporabe te uredbe ali do datuma začetka uporabe sprememb CRR/CRD IV v zvezi s kapitalskimi zahtevami za tržno tveganje v skladu s členom 1(84) predloga Komisije za uredbo o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013, odvisno od tega, kar nastopi prej, bi morala investicijska podjetja, za katera se uporabljajo ustrezne določbe te uredbe, še naprej izračunavati svojo kapitalsko zahtevo za trgovalno knjigo v skladu z obstoječo CRR.

Sistemska investicijska podjetja

Ta predlog spreminja opredelitev kreditnih institucij v členu 4(1)(1) CRR. Velika investicijska podjetja, ki izvajajo dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k MiFID in imajo sredstva v višini nad 30 milijard EUR, bodo tako dobila status kreditnih institucij. Posledično bodo velika investicijska podjetja sistemskega pomena še naprej uporabljala CRR/CRD IV ter bodo zanje v celoti veljale bonitetne in nadzorniške zahteve, ki se uporabljajo za kreditne institucije. Navedeno vključuje določbe o posamičnem in konsolidiranem nadzoru nadrejene osebe s strani pristojnih organov. To bo med drugim pomenilo, da bo poslovanje velikih investicijskih podjetij s sedežem v državah članicah, ki sodelujejo v bančni uniji, pod neposrednim nadzorom ECB v okviru enotnega mehanizma nadzora. Tak pristop bi bil skladen tudi z regulativnim razvojem v drugih jurisdikcijah (npr. v Združenih državah Amerike, Švici, na Japonskem), kjer je od finančne krize regulativna in nadzorna obravnava sistemskih investicijskih podjetij vse bolj usklajena z obravnavo kreditnih institucij.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 1093/2010**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,
 ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
 po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
 ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke²⁴,
 ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁵,
 v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
 ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zanesljive bonitetne zahteve so sestavni del regulativnih pogojev, po katerih lahko finančne institucije opravljajo storitve v Uniji. Za bonitetno obravnavo in nadzor investicijskih podjetij in kreditnih institucij se uporabljata Direktiva 2013/36/EU²⁶ in Uredba (EU) št. 575/2013²⁷, izdaja dovoljenj in druge zahteve glede organizacije in poslovanja pa so zanje določene v Direktivi 2004/39/ES²⁸.
- (2) Obstoječe bonitetne ureditve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU večinoma temeljijo na zaporednih različicah mednarodnih regulativnih standardov, ki jih je za velike bančne skupine določil Baselski odbor za bančni nadzor, in le deloma obravnavajo posebna tveganja, značilna za različne dejavnosti investicijskih podjetij. Posebne šibke točke in tveganja, značilna za investicijska podjetja, bi bilo torej treba posebej obravnavati z ustreznimi in sorazmernimi bonitetnimi ureditvami na ravni Unije.

²⁴ UL C [...], [...], str. [...].

²⁵ UL C [...], [...], str. [...].

²⁶ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338–436).

²⁷ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1–337).

²⁸ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1–44).

- (3) Tveganja, ki jih imajo sama investicijska podjetja, in tveganja, ki jih investicijska podjetja prinašajo za svoje stranke in širše trge, v katerih delujejo, so odvisna od narave in obsega njihovih dejavnosti, vključno s tem, ali investicijska podjetja delujejo kot zastopniki za svoje stranke in niso same stranke pri nastalih poslih ali pa so glavni izvajalci poslov.
- (4) Dobre bonitetne zahteve bi morale zagotoviti urejeno upravljanje investicijskih podjetij v najboljšem interesu njihovih strank. Upoštevati bi morale možnost, da investicijska podjetja in njihove stranke prevzamejo pretirana tveganja, ter različne stopnje tveganja, ki ga prevzemajo in predstavljajo investicijska podjetja. Cilj takih bonitetnih zahtev bi moral biti tudi preprečiti nepotrebno upravno breme investicijskih podjetij.
- (5) Številne zahteve, ki izhajajo iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU so namenjene obravnavanju tveganj, s katerimi se običajno srečujejo kreditne institucije. Zato so obstoječe zahteve v veliki meri prilagojene tako, da ohranijo posojilno zmogljivost kreditnih institucij v vseh gospodarskih ciklih in zaščitijo vlagatelje in davkoplačevalce pred morebitnim propadom, ter niso zasnovane za obravnavo različnih profilov tveganosti investicijskih podjetij. Investicijska podjetja nimajo velikih portfeljev posojil prebivalstvu in podjetjem ter ne sprejemajo vlog. Verjetnost, da bi njihov propad škodljivo vplival na finančno stabilnost na splošno je manjša kakor pri kreditnih institucijah. Tveganja, s katerimi se srečujejo in ki jih predstavljajo investicijska podjetja, so torej bistveno drugačna od tveganj, s katerimi se srečujejo in jih predstavljajo kreditne institucije, in ta razlika bi se morala jasno odražati v bonitetnem okviru Unije.
- (6) Bonitetne zahteve na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, ki veljajo za investicijska podjetja, temeljijo na bonitetnih zahtevah za kreditne institucije. Za investicijska podjetja z dovoljenjem, omejenim na posebne investicijske storitve, v katere sedanji bonitetni okvir ni ciljno usmerjen, veljajo številna izvetja iz teh zahtev. S tem se priznava, da ta podjetja v tem pogledu ne prevzemajo tveganj iste narave kot kreditne institucije. Za investicijska podjetja, ki izvajajo dejavnosti, v katere je sedanji okvir ciljno usmerjen in vključujejo trgovanje s finančnimi instrumenti, vendar zgolj v omejenem obsegu, veljajo ustrezne zahteve okvira glede kapitala, vendar se lahko zanje uporabijo izvetja na drugih področjih, kot so likvidnost, velike izpostavljenosti in finančni vzvod. Za investicijska podjetja z dovoljenjem, za katerega te omejitve ne veljajo, velja celotni okvir, enako kot za kreditne institucije.
- (7) Trgovanje s finančnimi instrumenti bodisi za upravljanje tveganj, varovanje in upravljanje likvidnosti bodisi za sprejemanje pozicij glede smeri vrednosti instrumentov v določenem obdobju je dejavnost, ki jo lahko opravljajo kreditne institucije in investicijska podjetja z dovoljenjem za poslovanje za svoj račun ter jo že obravnava bonitetni okvir na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013. Da bi se preprečili neenaki konkurenčni pogoji, ki bi lahko povzročili regulativno arbitražo med kreditnimi institucijami in investicijskimi podjetji na tem področju, bi se morale kapitalske zahteve, ki izhajajo iz teh pravil za kritje tega tveganja, še naprej uporabljati za ta investicijska podjetja. Izpostavljenosti teh investicijskih podjetij nasprotnim strankam v poslu pri posebnih poslih in ustrezne kapitalske zahteve so prav tako zajete v pravilih, zato bi se tudi morale še naprej uporabljati na poenostavljen način. Končno, pravila sedanjega okvira v zvezi z velikimi izpostavljenostmi so ustrezna tudi, ko so trgovinske izpostavljenosti teh investicijskih podjetij posebnim nasprotnim strankam posebno velike in zato

ustvarjajo čezmerno koncentriran vir tveganja za investicijsko podjetje zaradi neplačila nasprotne stranke. Zato bi bilo treba tudi te določbe še naprej uporabljati za investicijska podjetja na poenostavljen način.

- (8) Razlike pri uporabi obstoječega okvira v različnih državah članicah ogrožajo enake konkurenčne pogoje za investicijska podjetja v Uniji. Te razlike so posledica splošne zapletenosti uporabe okvira za različna investicijska podjetja na podlagi storitev, ki jih opravljajo, če nacionalni organi prilagodijo ali poenostavijo tako uporabo v nacionalni zakonodaji ali v praksi. Ker obstoječi bonitetni okvir ne naslavlja vseh tveganj, s katerimi se srečujejo in ki jih predstavljajo nekatere vrste investicijskih podjetij, se za nekatera investicijska podjetja v nekaterih državah članicah uporabljajo veliki kapitalski pribitki. Za obravnavo navedenih tveganj bi morale biti določene enotne določbe, da bi zagotovili usklajen bonitetni nadzor investicijskih podjetij po vsej Uniji.
- (9) Zato je potrebna posebna bonitetna ureditev za investicijska podjetja, ki niso sistemska na podlagi velikosti in medsebojne povezanosti z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti. Za sistemska investicijska podjetja pa bi se moral še naprej uporabljati obstoječi bonitetni okvir iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013. Navedena investicijska podjetja so vrsta investicijskih podjetij, za katera se zdaj uporabljata Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 ter niso upravičena do namenskih izjem od katerih koli njunih glavnih zahtev. Poslovni modeli in profili tveganosti največjih in medsebojno najbolj povezanih investicijskih podjetij so podobni tistim, ki jih imajo pomembne kreditne institucije, saj zagotavljajo „bančnim podobne“ storitve in prevzemajo precejšnja tveganja. Zato je primerno, da se za navedena investicijska podjetja še naprej uporabljajo določbe Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013. Velikost sistemskih investicijskih podjetij, njihovi poslovni modeli in profili tveganosti predstavljajo enako grožnjo stabilnemu in pravilnemu delovanju finančnih trgov kakor velike kreditne institucije.
- (10) Zato bi bilo treba s posebno bonitetno ureditvijo za investicijska podjetja, ki se ne štejejo za sistemska na podlagi velikosti in medsebojne povezanosti z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti, obravnavati posebne poslovne prakse različnih vrst investicijskih podjetij. Zlasti za investicijska podjetja z največjimi možnostmi za ustvarjanje tveganj za stranke, trge ali pravilno delovanje samih investicijskih podjetij bi se morale uporabljati jasne in učinkovite bonitetne zahteve, prilagojene navedenim posebnim tveganjem. Te bonitetne zahteve bi morale biti umerjene sorazmerno vrsti investicijskega podjetja, najboljšim interesom strank navedene vrste investicijskega podjetja ter spodbujanju nemotene in pravilnega delovanja trgov, na katerih delujejo zadevne vrste investicijskih podjetij. Z njimi bi se morala zmanjšati opredeljena področja tveganja in zagotoviti možnost, da investicijsko podjetje v primeru propada preneha poslovati v skladu s predpisi in čim manj vpliva na stabilnost finančnih trgov.
- (11) Zato bi se morala bonitetna ureditev za investicijska podjetja, ki se ne štejejo za sistemska na podlagi velikosti in medsebojne povezanosti z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti, uporabljati za vsako investicijsko podjetje na posamični podlagi. Ker pa so tveganja, ki jih imajo mala in nepovezana investicijska podjetja večinoma omejena, bi morala imeti taka investicijska podjetja možnost, da uporabijo izvzetje iz posebnih bonitetnih zahtev, kadar so del bančne skupine s sedežem v isti državi članici, za katero tam velja konsolidiran nadzor na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, saj bi se morala v takih primerih navedena

tveganja ustrezno obravnavati z uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU na konsolidirani podlagi za skupino. Da bi se vzpostavila podobna obravnava, kot jo zagotavlja obstoječa možnost za obravnavo skupin investicijskih podjetij na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, bi bilo treba zahtevati, da ima nadrejena oseba v takih skupinah zadosten kapital za kritje knjigovodske vrednosti svojih deležev v podrejenih družbah. Da bi se upoštevali primeri, ko imajo take skupine investicijskih podjetij večjo stopnjo tveganja ali medsebojne povezanosti, bi se lahko zanje uporabljale kapitalske zahteve na podlagi konsolidiranega položaja skupine.

- (12) Da bi se lahko investicijska podjetja še naprej zanašala na svoj obstoječi kapital za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na podlagi posebnega bonitetnega okvira za investicijska podjetja, bi bilo treba opredelitev in sestavo kapitala uskladiti z Uredbo (EU) št. 575/2013. To vključuje celotne odbitke od bilančnih postavk kapitala v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kot so odložene terjatve za davek in deleži v kapitalskih instrumentih drugih subjektov finančnega sektorja. Vendar bi morala imeti investicijska podjetja možnost, da iz odbitkov izvzamejo nepomembne deleže v kapitalskih instrumentih subjektov finančnega sektorja, če jih imajo za trgovanje, da se podpre vzdrževanje trga teh instrumentov. Da bi se sestava kapitala uskladila z Uredbo (EU) št. 575/2013, bi morala investicijska podjetja izpolniti najmanj 56 % kapitalske zahteve s postavkami navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala pa bi lahko bile primerne za največ 44 % oziroma 25 % regulativnega kapitala.
- (13) Da bi se zagotovilo, da investicijska podjetja vselej poslujejo na podlagi ravni kapitala, potrebne za izdajo dovoljenja, bi morala vsa investicijska podjetja vedno izpolnjevati zahtevo za stalni minimalni kapital, enak ustanovnemu kapitalu, potrebnemu za izdajo dovoljenja za opravljanje ustreznih investicijskih storitev in določenemu v skladu z Direktivo (EU) ----/--/[IFD].
- (14) Da bi se zagotovila enostavna uporaba minimalne kapitalske zahteve za mala in nepovezana investicijska podjetja, bi ta morala imeti kapital, enak zahtevi za stalni minimalni kapital ali četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov, merjenih na podlagi njihovih dejavnosti v predhodnem letu v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/488²⁹, karkoli od tega je večje.
- (15) Da bi se upoštevala večja tveganja investicijskih podjetij, ki niso mala in nepovezana, bi morala biti minimalna kapitalska zahteva, ki se uporablja zanje, enaka stalni minimalni zahtevi zanje, četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta ali vsoti njihove zahteve na podlagi sklopa dejavnikov tveganja, prilagojenih investicijskim podjetjem (faktorjev K), po kateri se kapital določi glede na tveganja na posebnih poslovnih področjih investicijskih podjetij, karkoli od tega je večje.
- (16) Investicijska podjetja bi se morala šteti za mala in nepovezana za namene posebnih bonitetnih zahtev za investicijska podjetja, kadar ne izvajajo investicijskih storitev z velikim tveganjem za stranke, trge ali sama investicijska podjetja ter kadar je zaradi njihove velikosti manj verjetno, da bodo v primeru uresničitve tveganj, značilnih za njihovo poslovno dejavnost, ali propada nastali splošni negativni učinki za stranke in

²⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/488 z dne 4. septembra 2014 o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 241/2014 glede kapitalskih zahtev za podjetja na podlagi stalnih splošnih stroškov (UL L 78, 24.3.2015, str. 1).

trge. V skladu s tem bi bilo treba mala in nepovezana podjetja opredeliti kot podjetja, ki ne poslujejo za svoj račun ali prevzemajo tveganja zaradi trgovanja s finančnimi instrumenti, ne upravljajo sredstev ali denarja strank, imajo sredstva v vrednosti, manjši od 1,2 milijarde EUR, ki se upravljajo na podlagi diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih (svetovalnih) ureditev, obravnavajo naročila strank v vrednosti, manjši od 100 milijonov EUR na dan za denarne posle oziroma 1 milijarde EUR na dan za izvedene finančne instrumente, in imajo bilanco stanja, katere vrednost je manj kot 100 milijonov EUR, njihovi skupni bruto letni prihodki od investicijskih storitev pa znašajo manj kot 30 milijonov EUR.

- (17) Da bi preprečili regulativno arbitražo in zmanjšali spodbudo investicijskim podjetjem za strukturiranje dejavnosti tako, da ne presežejo pragov, nad katerimi ne izpolnjujejo pogojev za mala in nepovezana podjetja, bi se morali pragi za upravljana sredstva, obravnavana naročila strank, obseg bilance stanja in skupne bruto prihodke uporabljati na skupni osnovi za vsa investicijska podjetja, ki so del iste skupine. Druga merila, tj. vprašanja, ali investicijsko podjetje upravlja denar strank, upravlja ali ščiti sredstva strank ali trguje s finančnimi instrumenti in prevzema tržno tveganje ali tveganje nasprotnne stranke, so binarna in ne omogočajo takega prestrukturiranja, zato bi se morala oceniti na posamični podlagi. Da bi se stalno zajemali razvijajoči se poslovni modeli in tveganja, ki jih predstavljajo, bi se morala ta merila in pragi oceniti ob koncu dne, razen vprašanja upravljanja denarja strank, ki bi se moralo oceniti znotraj dne, ter obsega bilance stanja in skupnih bruto prihodkov, ki bi se morali oceniti na podlagi položaja investicijskega podjetja ob koncu zadnjega poslovnega leta.
- (18) Investicijsko podjetje, ki preseže regulativne prage ali ne izpolni drugih meril, se ne bi smelo šteti za malo in nepovezano, zanj pa bi morale veljati zahteve za druga investicijska podjetja, ob upoštevanju posebnih prehodnih določb iz te uredbe. To bi moralo investicijska podjetja spodbuditi k temu, da poslovne dejavnosti načrtujejo tako, da jasno izpolnjujejo pogoje za mala in nepovezana podjetja. Da bi lahko investicijsko podjetje, ki ne izpolnjuje zahtev za to, da bi se štelo za malo in nepovezano, izpolnilo pogoje za tako obravnavo, bi bilo treba določiti fazo spremljanja, ko navedeno podjetje vsaj šest zaporednih mesecev izpolnjuje merila in ne presega ustreznih pragov.
- (19) Vsa investicijska podjetja bi morala izračunati svojo kapitalsko zahtevo s sklicevanjem na nabor faktorjev K, ki zajemajo tveganje za stranko (RtC), tveganje za trg (RtM) in tveganje za podjetje (RtF). Faktorji K, povezani s tveganji za stranko (RtC), zajemajo upravljana sredstva strank in svetovanje, ki se izvaja (K-AUM), zaščiteni in upravljana sredstva (K-ASA), denar strank, ki se upravlja (K-CMH), ter obravnavana naročila strank (K-COH).
- (20) Faktor K, povezan s tveganji za trg (RtM), zajema tveganje neto pozicije (K-NPR) v skladu z določbami CRR za tržno tveganje ali na podlagi kritij, položenih pri klirinškem članu investicijskega podjetja (K-CMG), če to dovoli pristojni organ za posebne vrste investicijskih podjetij, ki poslujejo za svoj račun prek klirinških članov.
- (21) Faktorji K, povezani s tveganji za podjetje (RtF), zajemajo izpostavljenost investicijskega podjetja neplačilu njegovih nasprotnih strank v poslu (K-TCD) v skladu s poenostavljenimi določbami za kreditno tveganje nasprotnne stranke na podlagi CRR, tveganje koncentracije pri velikih izpostavljenostih investicijskega podjetja posebnim nasprotnim strankam na podlagi določb CRR za tveganje velikih

izpostavljenosti v trgovalni knjigi (K-CON) ter operativna tveganja iz naslova dnevnega toka trgovanja investicijskega podjetja (K-DTF).

- (22) Skupna kapitalska zahteva na podlagi faktorjev K je vsota zahtev za faktorje K, povezane s tveganji za stranko (RtC), tveganji za trg (RtM) in tveganji za podjetje (RtF). K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH in K-DTF se nanašajo na obseg dejavnosti, na katere se nanašajo posamezni faktorji K. Obsegi za K-CMH, K-ASA, K-COH in K-DTF se izračunajo na podlagi drsečega povprečja v predhodnih treh mesecih, za K-AUM pa to temelji na predhodnem letu. Obsegi se pomnožijo z ustreznimi koeficienti, določenimi v tej uredbi, da se določi kapitalska zahteva. Kapitalske zahteve za K-NPR so izpeljane iz CRR, kapitalske zahteve za K-CON in K-TCO pa temeljijo na poenostavljeni uporabi ustreznih zahtev na podlagi CRR za obravnavo velikih izpostavljenosti v trgovalni knjigi oziroma kreditno tveganje nasprotne stranke. Znesek faktorja K je enak nič, če podjetje ne izvaja ustrezne dejavnosti.
- (23) Faktorji K, povezani s tveganji za stranko (RtC), so približki, ki zajemajo poslovna področja investicijskih podjetij, ki bi lahko v primeru težav povzročila škodo strankam. K-AUM zajema tveganje škode strankam zaradi nepravilnega diskrecijskega upravljanja portfeljev strank ali slabega izvajanja, z njim pa se priskrbi zagotovilo in zagotovijo koristi strankam v smislu stalnega opravljanja storitev upravljanja portfeljev in svetovanja. K-ASA zajema tveganje zaščite in upravljanja sredstev strank ter zagotavlja, da imajo investicijska podjetja kapital, ki je sorazmeren takim stanjem, ne glede na to, ali so v bilanci stanja podjetja ali ločeni na drugih računih. K-CMH zajema tveganje morebitne škode, kadar investicijsko podjetje upravlja denar svojih strank, ne glede na to, ali je v bilanci stanja podjetja ali ločen na drugih računih. K-COH zajema morebitno tveganje za stranke podjetja, ki izvršuje njihova naročila (v imenu stranke in ne v svojem imenu), na primer v okviru storitev za stranke, ki vključujejo samo izvrševanje, ali v primeru, ko je podjetje del verige naročil strank.
- (24) Faktor K, povezan s tveganji za trg (RtM), za investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, temelji na pravilih za tržno tveganje za pozicije v finančnih instrumentih, tujih valutah in blagu v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kot je bila spremenjena³⁰. Tako lahko investicijska podjetja izberejo uporabo standardiziranega pristopa na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 (poenostavljeni standardizirani pristop na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je bila spremenjena), če imajo manj kot 300 milijonov EUR sredstev, ali revidiranega standardiziranega pristopa na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je bila spremenjena, pa tudi možnost uporabe notranjih modelov. V zadnjih dveh primerih se lahko tako dobljena kapitalska zahteva zmanjša na 65 %, pri čemer možnost iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je bila spremenjena, da se to začasno uporablja tri leta, postane trajna, da se upošteva manjši splošni bonitetni pomen investicijskih podjetij. Alternativno bi morala biti kapitalska zahteva podjetij, ki se ukvarjajo s trgovanjem in pri katerih se za posle opravi centralni kliring, če to odobri pristojni organ, enaka kritjem, položenim pri njihovem klirinškem članu.

³⁰ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in zahtevami po razkritju ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012.

- (25) Za investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, faktorji K za K-TCD in K-CON, povezani s tveganji za podjetje (RtF), pomenijo poenostavljeno uporabo pravil CRR o kreditnemu tveganju nasprotne stranke oziroma tveganju velikih izpostavljenosti. K-TCD zajema tveganje za investicijsko podjetje, da nasprotne stranke v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), repo poslih, poslih posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga, poslih z dolgim rokom poravnave in poslih kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja ne bodo izpolnile svojih obveznosti, pri čemer se vrednost izpostavljenosti na podlagi nadomestitvenih stroškov in pribitka za potencialno prihodnjo izpostavljenost pomnoži z dejavniki tveganja na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 ob upoštevanju olajševalnih učinkov efektivnega pobota in izmenjave zavarovanja. K-CON zajema tveganje koncentracije v zvezi s posameznimi ali močno povezanimi nasprotnimi strankami iz zasebnega sektorja, pri katerih imajo podjetja izpostavljenosti, ki znašajo več kot 25 % njihovega regulativnega kapitala ali presegajo posebne druge prage v zvezi s kreditnimi institucijami ali drugimi investicijskimi podjetji, pri čemer se naloži kapitalski pribitek v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 za čezmerne izpostavljenosti, ki presegajo te omejitve. Končno, K-DTF zajema operativna tveganja za investicijsko podjetje pri velikih obsegih trgovanja za svoj račun ali za stranke v svojem imenu v enem dnevu, ki bi lahko nastala zaradi neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanj ljudi in delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov, na podlagi hipotetične vrednosti dnevni poslov.
- (26) Vsa investicijska podjetja bi morala spremljati in nadzorovati svoje tveganje koncentracije, tudi v zvezi s svojimi strankami. Vendar bi morala o tveganjih koncentracije pristojnim organom poročati samo investicijska podjetja, za katera velja minimalna kapitalska zahteva na podlagi faktorjev K. Za investicijska podjetja, specializirana za izvedene finančne instrumente na blago ali pravice do emisij ali njihove izvedene finančne instrumente, ki imajo velike koncentrirane izpostavljenosti nefinančnim skupinam, ki jim pripadajo, se lahko omejitve za tveganje koncentracije presežejo brez dodatnega kapitala na podlagi K-CON, če to koristi likvidnosti ali upravljanju tveganj na ravni celotne skupine.
- (27) Vsa investicijska podjetja bi morala imeti notranje postopke za spremljanje in upravljanje svojih likvidnostnih zahtev. Ti postopki bi jim morali pomagati, da v daljšem obdobju delujejo pravilno, ne da bi morala rezervirati posebno likvidnost za stresne razmere. V ta namen bi morala vsa investicijska podjetja vedno imeti likvidna sredstva, ki znašajo najmanj eno tretjino njihovih stalnih splošnih stroškov. Navedena likvidna sredstva bi morala biti visokokakovostna in usklajena s tistimi iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o količniku likvidnostnega kritja³¹ skupaj z odbitki, ki se na podlagi navedene delegirane uredbe uporabijo za ta sredstva. Da bi se upoštevala razlika v profilih likvidnosti med investicijskimi podjetji in kreditnimi institucijami, bi bilo treba seznam primernih likvidnih sredstev dopolniti z neobremenjenim lastnim denarjem podjetja (ki ne bi smel vključevati denarja strank). Mala in nepovezana podjetja bi lahko kot likvidna sredstva vključila tudi postavke v zvezi s terjatvami do kupcev ter opravninami ali provizijami, ki jih je treba poravnati v 30 dneh, če te ne presegajo ene tretjine minimalne likvidnostne zahteve, se ne upoštevajo pri morebitnih dodatnih likvidnostnih zahtevah, ki jih naloži pristojni

³¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1–36).

organ, in se zanje uporabi 50-odstotni odbitek. Investicijskim podjetjem bi bilo treba dovoliti, da v izjemnih okoliščinah unovčijo svoja likvidna sredstva za kritje likvidnostnih zahtev in jih s tem zmanjšajo pod zahtevani prag, če o tem nemudoma obvestijo pristojni organ. Za vsa finančna jamstva, zagotovljena strankam, zaradi katerih lahko ob sprožitvi nastanejo večje likvidnostne potrebe, bi se moral znesek razpoložljivih likvidnih sredstev znižati za najmanj 1,6 % skupne vrednosti takih jamstev.

- (28) V povezavi z novo bonitetno ureditvijo bi bilo treba pripraviti sorazmeren in ustrezen okvir za regulativno poročanje ter ga skrbno prilagoditi poslovnih dejavnosti investicijskih podjetij in zahtevam bonitetnega okvira. Zahteve glede poročanja investicijskih podjetij bi morale zadevati raven in sestavo njihovega kapitala, njihove kapitalske zahteve, podlago za izračun njihovih kapitalskih zahtev, njihov profil dejavnosti in velikost v odnosu do parametrov za obravnavo investicijskih podjetij kot malih in nepovezanih, njihove likvidnostne zahteve in njihovo upoštevanje določb o tveganju koncentracije. EBA bi moral biti zadolžen za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev podrobnih predlog in ureditev za navedeno regulativno poročanje, pri čemer bi morali biti navedeni standardi sorazmerni z velikostjo in zapletenostjo različnih investicijskih podjetij ter upoštevati predvsem to, ali se investicijska podjetja štejejo za mala in nepovezana.
- (29) Da bi se zagotovila preglednost za investitorje in širše trge, bi morala investicijska podjetja, ki se ne štejejo za mala in nepovezana, javno razkriti ravni kapitala, kapitalske zahteve, ureditve upravljanja ter politike in prakse prejemkov. Preglednost glede plačil prejemnikom visokih prejemkov je v splošnem interesu ter prispeva k zanesljivim in stabilnim finančnim trgom, saj imajo prejemniki visokih prejemkov pomembno vlogo pri usmerjanju poslovne dejavnosti in dolgoročni uspešnosti investicijskih podjetij. Zaradi zaupnosti bi se moralo razkritje o plačilih prejemnikom visokih prejemkov zahtevati na zbirni osnovi. Zahteve za javno razkritje ne bi smele veljati za mala in nepovezana podjetja, razen kadar izdajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala, da bi se zagotovila preglednost za investitorje v te instrumente.
- (30) Da se investicijskim podjetjem omogoči nemoten prehod od zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU na zahteve v skladu s to uredbo in Direktivo (EU) ----/--[IFD], je primerno določiti ustrezne prehodne ukrepe. Zlasti bi bilo treba v obdobju petih let od datuma začetka uporabe te uredbe investicijskim podjetjem, za katera bi se kapitalske zahteve v skladu s to uredbo v primerjavi z njihovo kapitalsko zahtevo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU več kot podvojile, omogočiti, da ublažijo učinke morebitnih povečanj tako, da svojo kapitalsko zahtevo omejijo na dvakratnik svoje ustrezne kapitalske zahteve v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU.

Da ne bi bila nova investicijska podjetja s podobnimi profili kot obstoječa podjetja v slabšem položaju, bi bilo treba investicijskim podjetjem, za katera niso nikoli veljale kapitalske zahteve v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, omogočiti, da za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe omejijo svoje kapitalske zahteve v skladu s to uredbo na dvakratnik svoje zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov.

Prav tako bi bilo treba investicijskim podjetjem, za katera je veljala samo zahteva za ustanovni kapital v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU in za katera bi se kapitalske zahteve v skladu s to uredbo v primerjavi z njihovim položajem v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU več kot

podvojile, omogočiti, da za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe omejijo svoje kapitalske zahteve v skladu s to uredbo na dvakratnik svoje zahteve glede ustanovnega kapitala v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU.

Ti prehodni ukrepi bi morali biti, kjer je to primerno, na voljo tudi za investicijska podjetja iz člena 498 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s katerim so ta podjetja izvzeta iz kapitalskih zahtev iz navedene uredbe, medtem ko so zahteve za ustanovni kapital v zvezi z navedenimi investicijskimi podjetji odvisne od investicijskih storitev ali dejavnosti, ki jih opravljajo. Njihove kapitalske zahteve bi se morale v skladu s prehodnimi določbami iz te uredbe za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe izračunavati ob upoštevanju teh veljavnih ravni.

Za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe ali do datuma začetka uporabe sprememb Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU v zvezi s kapitalskimi zahtevami za tržno tveganje v skladu s členom 1(84) predloga Komisije za uredbo o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013, odvisno od tega, kar nastopi prej, bi morala investicijska podjetja, za katera se uporabljajo ustrezne določbe te uredbe, še naprej izračunavati svojo kapitalsko zahtevo za trgovalno knjigo v skladu z obstoječo Uredbo (EU) št. 575/2013.

- (31) Poslovni modeli in profili tveganosti največjih investicijskih podjetij, ki zagotavljajo ključne storitve za trg na debelo in storitve investicijskega bančništva (poslovanje s finančnimi instrumenti za svoj račun ali prva prodaja finančnih instrumentov ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa) so podobni tistim, ki jih imajo pomembne kreditne institucije. Pri svojih dejavnostih so izpostavljena kreditnemu tveganju, predvsem v obliki kreditnega tveganja nasprotne stranke, in tržnemu tveganju za pozicije, ki jih prevzemajo za svoj račun, bodisi v zvezi s strankami bodisi drugače. Zaradi svoje velikosti in sistemskega pomena predstavljajo tveganje za finančno stabilnost.
- (32) Navedena velika podjetja prinašajo dodaten izziv za učinkovit bonitetni nadzor, ki ga izvajajo nacionalni pristojni organi. Čeprav največja investicijska podjetja izvajajo čezmejne storitve investicijskega bančništva v precejšnjem obsegu, so kot investicijska podjetja predmet bonitetnega nadzora, ki ga izvajajo organi, imenovani na podlagi Direktive 2004/39/EU, ti pa niso nujno isti pristojni organi kot tisti, imenovani na podlagi Direktive 2013/36/EU, zato lahko nastanejo neenaki konkurenčni pogoji pri uporabi določb Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU v Uniji. To nadzornikom preprečuje, da bi pridobili splošen bonitetni pregled, ki je ključen za učinkovito obravnavo tveganj, povezanih z velikimi čezmejnimi podjetji. Zato lahko bonitetni nadzor postane manj učinkovit in povzroči tudi izkrivljanje konkurence v Uniji. Zato bi bilo treba največjim investicijskim podjetjem podeliti status kreditnih institucij, da bi se ustvarile sinergije pri nadzoru čezmejnih dejavnosti trga na debelo v skupini primerljivih subjektov, spodbujanju enakih konkurenčnih pogojev in omogočanju doslednega nadzora po vseh skupinah.
- (33) Navedena podjetja bi morala torej zato, ker so postala kreditne institucije, še naprej uporabljati Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU ter biti predmet nadzora s strani pristojnih organov, odgovornih za kreditne institucije, kar vključuje ECB v okviru enotnega mehanizma nadzora. S tem bi bilo zagotovljeno, da se bonitetni nadzor kreditnih institucij izvaja na usklajen in učinkovit način ter da se enotni pravilnik za finančne storitve uporablja na isti način za vse kreditne institucije, ob upoštevanju njihovega sistemskega pomena. Da bi se preprečila regulativna

arbitraža in zmanjšala tveganja izogibanja, bi si pristojni organi morali prizadevati za preprečevanje razmer, v katerih bi si skupine, ki so lahko sistemsko pomembne, strukturirale svoje dejavnosti tako, da ne bi presegle pragov, določenih v členu 4(1)(1)(b), in bi se izognile obveznosti, da morajo pridobiti dovoljenje kot kreditne institucije v skladu s členom 8a Direktive 2013/36/EU.

- (34) Poleg tega se z nadzorom kreditnih institucij na konsolidirani podlagi želi med drugim zagotoviti stabilnost finančnega sistema in da bi bil ta nadzor učinkovit, bi se moral uporabljati za vse skupine, vključno s skupinami, katerih nadrejene osebe niso kreditne institucije ali investicijska podjetja. Zato bi morala za vse kreditne institucije, vključno s tistimi, ki prej niso imele statusa investicijska podjetja, veljati pravila o posamičnem in konsolidiranem nadzoru nadrejene osebe s strani pristojnih organov v skladu z oddelkom I poglavja 3 naslova VII Direktive 2013/36/EU.
- (35) Z Uredbo (EU) št. 600/2014 je bila na ravni Unije uvedena usklajena ureditev za odobritev dostopa podjetjem iz tretjih držav, ki opravljajo investicijske storitve ali dejavnosti, do primernih nasprotnih strank in poklicnih strank s sedežem v Uniji. Pogoji za dostop do notranjega trga je, da Komisija sprejme sklep o enakovrednosti in da ESMA registrira podjetje iz tretje države. Pomembno je, da se enakovrednost oceni na podlagi ustrezne veljavne zakonodaje Unije in da je vzpostavljeno učinkovito orodje za spremljanje pogojev, pod katerimi se prizna enakovrednost. Iz teh razlogov bi se moralo od podjetij, registriranih v tretjih državah, zahtevati, da enkrat letno sporočijo ESMA informacije glede obsega in področja storitev in dejavnosti, ki se opravljajo v Uniji. Izboljšati je treba tudi sodelovanje med nadzornimi organi v zvezi s spremljanjem, izvrševanjem in izpolnjevanjem pogojev glede enakovrednosti.
- (36) Da bi se zagotovile zaščita investitorjev ter celovitost in stabilnost finančnih trgov v Uniji, bi morala Komisija pri sprejemanju sklepa o enakovrednosti upoštevati morebitna tveganja, ki jih predstavljajo storitve in dejavnosti, ki bi jih lahko podjetja iz navedene tretje države opravljala na podlagi navedenega sklepa. Njihov sistemski pomen bi bilo treba obravnavati na podlagi meril, kot sta verjetni obseg in področje storitev in dejavnosti, ki jih opravljajo podjetja iz zadevne tretje države. Z istim namenom lahko Komisija meni, da je primerno upoštevati, ali je tretja država opredeljena kot nekooperativna jurisdikcija za davčne namene v okviru ustreznih politik Unije ali kot tretja država z visokim tveganjem v skladu s členom 9(2) Direktive (EU) 2015/849³².
- (37) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitve učinkovitega in sorazmernega bonitetnega okvira, ki bo zagotovil, da bodo investicijska podjetja z dovoljenjem za poslovanje v Uniji, poslovala na trdni finančni podlagi in se bodo ustrezno upravljala, če je primerno, tudi v najboljšem interesu svojih strank, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

³² Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (38) Evropski bančni organ (EBA) je s sodelovanjem Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA) izdal poročilo na podlagi temeljite analize ozadja, zbiranja podatkov in posvetovanja glede prilagojene bonitetne ureditve za vsa nesistemska investicijska podjetja, ki je podlaga za revidirani bonitetni okvir za investicijska podjetja.
- (39) Da bi se zagotovila usklajena uporaba te uredbe, bi bilo treba EBA zadolžiti za pripravo osnutkov tehničnih standardov za določitev izračuna stalnih splošnih stroškov, izračuna za določitev kapitalskih zahtev, enakih začetnemu kritju, položenemu pri klirinških članih, ter predlog za javna razkritja in regulativno poročanje, ki se zahtevajo v skladu s to uredbo.
- (40) Da bi se zagotovila enotna uporaba te uredbe in za upoštevanje razvoja dogodkov na finančnih trgih, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s podrobnejšo določitvijo opredelitev v tej uredbi ter tehnično prilagoditvijo nebitvenih elementov kapitalskih zahtev v tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se lahko redno udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (41) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, zlasti pa za sprejetje osnutka izvedbenih tehničnih standardov EBA v zvezi s predlogami za razkritja in poročanje, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (42) Da bi se zagotovila pravna varnost in preprečila prekrivanja med sedanjim bonitetnim okvirom, ki se uporablja za kreditne institucije in investicijska podjetja, in to uredbo, se Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU spremenita tako, da se investicijska podjetja izvzamejo iz njunega področja uporabe. Vendar bi morale za investicijska podjetja, ki so del bančne skupine, še naprej veljati tiste določbe v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU, ki so relevantne za bančno skupino, kot so določbe o vmesni nadrejeni osebi v EU iz [člena 21b] Direktive 2013/36/EU in pravila o bonitetni konsolidaciji iz poglavja 2 naslova 2 dela ena Uredbe (EU) št. 575/2013 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL 1 SPLOŠNE DOLOČBE

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba določa enotne bonitetne zahteve, ki se uporabljajo za investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje in se nadzorujejo v skladu z Direktivo 2014/65/EU ter se nadzorujejo glede upoštevanja bonitetnih zahtev v skladu z Direktivo (EU) ----/-- [IFD] v zvezi z naslednjim:

- (a) kapitalskimi zahtevami v zvezi z merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi tveganja za podjetje, tveganja za stranke in tveganja za trg;
- (b) zahtevami za omejitev tveganja koncentracije;
- (c) likvidnostnimi zahtevami v zvezi z merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi likvidnostnega tveganja;
- (d) zahtevami glede poročanja v zvezi s točkami (a), (b) in (c);
- (e) zahtevami po javnem razkritju.

Člen 2

Nadzorniška pooblastila

Zaradi zagotovitve skladnosti s to uredbo imajo pristojni organi pooblastila in upoštevajo postopke iz Direktive (EU) ----/--[IFD].

Člen 3

Uporaba strožjih zahtev s strani investicijskih podjetij

Ta uredba investicijskim podjetjem ne preprečuje, da bi imela več kapitala in njegovih sestavnih delov ali da bi uporabljala strožje ukrepe, kot je zahtevano v tej uredbi.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „družba za pomožne storitve“ pomeni družbo za pomožne storitve, kakor je opredeljena v členu 4(1)(18) Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (2) „stranka“ pomeni stranko, kakor je opredeljena v členu 4(1)(9) Direktive 2014/65/EU;
- (3) „trgovci z blagom“ pomeni trgovce z blagom, kakor so opredeljeni v členu 4(1)(145) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (4) „izvedeni finančni instrumenti na blago“ pomeni izvedene finančne instrumente na blago, kakor so opredeljeni v členu 2(1)(30) Uredbe (EU) št. 600/2014;
- (5) „pristojni organ“ pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v členu 3(5) Direktive (EU) ----/--[IFD];
- (6) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1)(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (7) „dnevni tok trgovanja“ pomeni vrednost poslov v trgovalni knjigi, kadar podjetje posluje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke;
- (8) „poslovanje za svoj račun“ pomeni poslovanje za svoj račun, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(6) Direktive 2014/65/EU;
- (9) „izvedeni finančni instrumenti“ pomeni izvedene finančne instrumente, kakor so opredeljeni v členu 2(1)(29) Uredbe (EU) št. 600/2014;
- (10) „konsolidirani položaj v skladu s faktorji K“ pomeni položaj, ki je posledica uporabe zahtev iz te uredbe v skladu s faktorji K za eno investicijsko podjetje, kot če bi to skupaj z enim ali več drugih subjektov v isti skupini predstavljalo eno samo investicijsko podjetje;
- (11) „izvrševanje naročil v imenu strank“ pomeni izvrševanje naročil v imenu strank, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(5) Direktive 2014/65/EU;
- (12) „izpostavljenost“ pomeni:
 - (a) za omejitve tveganja koncentracije katero koli aktivno ali zunajbilančno postavko v trgovalni knjigi, ki ni izrecno izvzeta v skladu s členom 40;
 - (b) za poročanje o tveganju koncentracije katero koli aktivno ali zunajbilančno postavko;
- (13) „finančna institucija“ pomeni družbo, ki ni kreditna institucija ali investicijsko podjetje in katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk (2) do (12) in točke (15) Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, investicijskimi holdingi, plačilnimi institucijami v smislu Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kakor so opredeljeni v točki (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;
- (14) „finančni instrument“ pomeni finančni instrument, kakor je opredeljen v členu 4(1)(50) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (15) „finančni holding“ pomeni finančni holding, kakor je opredeljen v členu 4(1)(20) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (16) „subjekt finančnega sektorja“ pomeni subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v členu 4(1)(27) Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (17) „ustanovni kapital“ pomeni ustanovni kapital, kakor je opredeljen v členu 3(17) Direktive (EU) 2014/65/EU [IFD];
- (18) „skupina povezanih strank“ pomeni skupino povezanih strank, kakor je opredeljena v členu 4(1)(39) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (19) „investicijsko svetovanje“ pomeni investicijsko svetovanje, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(4) Direktive 2014/65/EU;
- (20) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(1) Direktive 2014/65/EU;
- (21) „investicijski holding“ pomeni finančno institucijo, katere podrejene družbe so izključno ali pretežno investicijska podjetja ali finančne institucije, pri čemer je vsaj ena od teh podrejenih družb investicijsko podjetje, in ki ni finančni holding, kakor je opredeljen v členu 4(1)(20) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (22) „investicijske storitve in dejavnosti“ pomeni investicijske storitve in posle, kakor so opredeljeni v členu 4(1)(2) Direktive 2014/65/EU;
- (23) „skupina investicijskih podjetij“ pomeni skupino družb, ki ne vključuje kreditne institucije in v kateri je nadrejena oseba investicijsko podjetje, investicijski holding ali mešani finančni holding ter lahko vključuje druge finančne institucije in vezane zastopnike v lasti investicijskega podjetja. Skupino investicijskih podjetij lahko sestavljajo bodisi nadrejena oseba in njene podrejene družbe bodisi družbe, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 22 Direktive 2013/34/EU;
- (24) „faktorji K“ pomeni kapitalske zahteve, določene v naslovu II dela 3 za tveganja, ki jih investicijsko podjetje predstavlja strankam, trgom in sebi;
- (25) „K-AUM“ ali „faktor K v zvezi z upravljanimi sredstvi (AUM)“ pomeni kapitalsko zahtevo glede na vrednost sredstev, ki jih investicijsko podjetje upravlja za svoje stranke v okviru diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih ureditev, ki pomenijo investicijsko svetovanje, vključno s sredstvi, prenesenimi na drugo družbo, in brez sredstev, ki jih je druga družba prenesla na investicijsko podjetje;
- (26) „K-CMH“ ali „faktor K v zvezi z denarjem strank, ki se upravlja (CMH)“ pomeni kapitalsko zahtevo glede na znesek denarja strank, ki ga investicijsko podjetje upravlja ali nadzoruje, ne glede na kakršno koli pravno ureditev v zvezi z ločevanjem sredstev in nacionalno računovodsko ureditev, ki velja za denar strank, ki ga upravlja investicijsko podjetje;
- (27) „K-ASA“ ali „faktor K v zvezi z zaščitenimi in upravljanimi sredstvi (ASA)“ pomeni kapitalsko zahtevo glede na vrednost sredstev, ki jih investicijsko podjetje ščiti in upravlja za stranke, vključno s sredstvi, prenesenimi na drugo družbo, in sredstvi, ki jih je druga družba prenesla na investicijsko podjetje, ne glede na to, ali so sredstva prikazana v bilanci stanja investicijskega podjetja ali ločeno v drugih računih;
- (28) „K-COH“ ali „faktor K v zvezi z obravnavanimi naročili strank (COH)“ pomeni kapitalsko zahtevo glede na vrednost naročil, ki jih investicijsko podjetje obravnava za stranke na podlagi prejema in prenosa naročil strank ter izvrševanja naročil v imenu strank;
- (29) „K-CON“ ali „faktor K v zvezi s tveganjem koncentracije (CON)“ pomeni kapitalsko zahtevo glede na izpostavljenosti v trgovalni knjigi investicijskega podjetja, tj. izpostavljenosti stranki ali skupini povezanih strank, katerih vrednost presega omejitev iz člena 36(1);

- (30) „K-CMG“ ali „faktor K v zvezi z jamstvom klirinškega člana (CMG)“ pomeni kapitalsko zahtevo, enako znesku začetnih kritij, položenih pri klirinškem članu, pri čemer se izvrševanje in poravnava poslov investicijskega podjetja, ki posluje za svoj račun, izvajata pod odgovornostjo splošnega klirinškega člana;
- (31) „K-DTF“ ali „faktor K v zvezi z dnevnim tokom trgovanja (DTF)“ pomeni kapitalsko zahtevo glede na dnevno vrednost poslov, ki jih investicijsko podjetje sklene pri poslovanju za svoj račun ali z izvrševanjem naročil v imenu strank v svojem imenu;
- (32) „K-NPR“ ali „faktor K v zvezi s tveganjem neto pozicije (NPR)“ pomeni kapitalsko zahtevo glede na vrednost poslov, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja;
- (33) „K-TCD“ ali „faktor K v zvezi s tveganjem neplačila nasprotne stranke v poslu (TCD)“ pomeni kapitalsko zahtevo glede na izpostavljenosti v trgovalni knjigi investicijskega podjetja pri instrumentih in poslih iz člena 25, zaradi katerih nastane tveganje neplačila nasprotne stranke v poslu;
- (34) „posli z dolgim rokom poravnave“ pomeni posle z dolgim rokom poravnave, kakor so opredeljeni v členu 272(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (35) „posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja“ pomeni posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, kakor so opredeljeni v členu 272(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (36) „upravljalni organ“ pomeni upravljalni organ, kakor je opredeljen v členu 4(1)(36) Direktive 2014/65/EU;
- (37) „nadrejena oseba“ pomeni obvladujoče podjetje v smislu člena 2(9) in člena 22 Direktive 2013/34/EU;
- (38) „udeležba“ pomeni udeležbo, kakor je opredeljena v členu 4(1)(35) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (39) „dobiček“ pomeni dobiček, kakor je opredeljen v členu 4(1)(121) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (40) „kvalificirana centralna nasprotna stranka“ pomeni kvalificirano centralno nasprotno stranko, kakor je opredeljena v členu 4(1)(88) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (41) „upravljanje portfeljev“ pomeni upravljanje portfeljev, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(8) Direktive 2014/65/EU;
- (42) „regulativni kapital“ pomeni kapitalsko zahtevo, določeno v členu 11;
- (43) „repo posel“ pomeni repo posel, kakor je opredeljen v členu 4(1)(83) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (44) „podrejena družba“ pomeni odvisno podjetje v smislu člena 2(10) in člena 22 Direktive 2013/34/EU, vključno s katerim koli odvisnim podjetjem odvisnega podjetja končne nadrejene osebe;
- (45) „vezani zastopnik“ pomeni vezanega zastopnika, kakor je opredeljen v členu 4(1)(29) Direktive 2014/65/EU;
- (46) „skupni bruto prihodki“ pomeni letne poslovne prihodke investicijskega podjetja v zvezi z investicijskimi storitvami in dejavnostmi, za katere ima dovoljenje, vključno s prihodki iz obresti, prihodki od delnic in drugih vrednostnih papirjev s fiksnim ali spremenljivim donosom, prihodki od opravnin in provizij, dobički in izgubami, ki jih

ima investicijsko podjetje na podlagi svojih trgovalnih sredstev, sredstev, merjenih po pošteni vrednosti, ali dejavnosti varovanja, razen prihodkov, ki niso povezani z opravljenimi investicijskimi storitvami in dejavnostmi;

- (47) „trgovalna izpostavljenost“ pomeni trgovalno izpostavljenost, kakor je opredeljena v točki (91) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (48) „trgovalna knjiga“ pomeni trgovalno knjigo, kakor je opredeljena v točki (86) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (49) „nadrejeno investicijsko podjetje Unije“ pomeni investicijsko podjetje v državi članici, ki samo ni podrejena družba drugega investicijskega podjetja z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali investicijskega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli državi članici;
- (50) „nadrejeni investicijski holding Unije“ pomeni investicijski holding v državi članici, ki sam ni podrejena družba investicijskega podjetja z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali drugega investicijskega holdinga v kateri koli državi članici;
- (51) „nadrejeni mešani finančni holding Unije“ pomeni nadrejeno osebo skupine investicijskih podjetij, ki je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 54, da pojasni:
- (a) opredelitve iz odstavka 1, da se zagotovi enotna uporaba te uredbe;
- (b) opredelitve iz odstavka 1, da se pri uporabi te uredbe upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih.

NASLOV II

RAVEN UPORABE ZAHTEV

POGLAVJE 1

Uporaba zahtev na posamični podlagi

Člen 5

Splošno načelo

Investicijsko podjetje na posamični podlagi izpolnjuje zahteve iz delov 2 do 7.

Člen 6

Izvetja

1. Pristojni organi lahko investicijsko podjetje izvzamejo iz uporabe člena 5 v zvezi z deli 2 do 4, 6 in 7, kadar velja vse od naslednjega:

- (a) investicijsko podjetje je podrejena družba in je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi nad kreditno institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom v skladu z določbami poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) investicijsko podjetje in njegova nadrejena oseba potrebujeta dovoljenje iste države članice in sta pod njenim nadzorom;
 - (c) organi, pristojni za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, soglašajo s takim izvzetjem;
 - (d) kapital je ustrezno razporejen med nadrejeno osebo in investicijskim podjetjem, izpolnjeni pa so vsi naslednji pogoji:
 - (i) investicijsko podjetje izpolnjuje pogoje iz člena 12(1);
 - (ii) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe;
 - (iii) nadrejena oseba po predhodnem dovoljenju pristojnega organa izjavi, da jamči za obveznosti investicijskega podjetja ali da so tveganja v investicijskem podjetju zanemarljiva;
 - (iv) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja nadrejene osebe vključujejo investicijsko podjetje ter
 - (v) nadrejena oseba ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu investicijskega podjetja, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa investicijskega podjetja.
2. Pristojni organi lahko investicijska podjetja izvzamejo iz uporabe člena 5 v zvezi z delom 5, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) investicijsko podjetje je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) skupina ima vzpostavljeno centralizirano službo za upravljanje z likvidnostjo in
 - (c) organi, pristojni za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, soglašajo s takim izvzetjem.

POGLAVJE 2

Uporaba zahtev glede izpolnjevanja preskusa kapitala skupine in izvzetja

Člen 7

Preskus kapitala skupine

1. Nadrejeno investicijsko podjetje Unije, nadrejeni investicijski holding Unije, nadrejeni mešani finančni holding Unije imajo vsaj dovolj kapitala, da pokrijejo vsoto naslednjega:

- (a) celotne knjigovodske vrednosti katerih koli deležev, podrejenih terjatev in instrumentov iz točk (h) in (i) člena 36(1), točk (c) in (d) člena 56 ter točk (c) in (d) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013 v investicijskih podjetjih, finančnih institucijah, družbah za pomožne storitve in vezanih zastopnikih v skupini investicijskih podjetij ter
 - (b) skupnega zneska kakršnih koli pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za pomožne storitve in vezanih zastopnikov.
- 2. Pristojni organi lahko nadrejenemu investicijskemu holdingu Unije ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Unije dovolijo, da ima nižji znesek kapitala od zneska, izračunanega na podlagi odstavka 1, če ta znesek ni nižji od vsote kapitalskih zahtev, določenih na posamični podlagi za investicijska podjetja, finančne institucije, družbe za pomožne storitve in vezane zastopnike v skupini, ter skupnega zneska kakršnih koli pogojnih obveznosti v korist teh subjektov.

Kadar se za katerega koli od subjektov iz odstavka 1 ne uporablja bonitetna zakonodaja Unije ali nacionalna bonitetna zakonodaja, se za namene odstavka 1 uporabi hipotetična kapitalska zahteva.
- 3. Nadrejeno investicijsko podjetje Unije, nadrejeni investicijski holding Unije, nadrejeni mešani finančni holding Unije imajo vzpostavljene sisteme za spremljanje in nadzor virov kapitala in financiranja vseh investicijskih podjetij, investicijskih holdingov, mešanih finančnih holdingov, finančnih institucij, družb za pomožne storitve in vezanih zastopnikov v skupini investicijskih podjetij.

Člen 8

Konsolidacija v skladu s faktorji K

Pristojni organi nadrejenega investicijskega podjetja Unije ali pristojni organi, določeni v skladu s členom 42(2) Direktive (EU) 2013/36 [IFD], lahko zahtevajo, naj nadrejeno investicijsko podjetje Unije, nadrejeni investicijski holding Unije ali nadrejeni mešani finančni holding Unije izpolni zahteve iz člena 15 na podlagi konsolidiranega položaja v skladu s faktorji K, kadar se uporablja kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) obstajajo precejšnja pomembna tveganja za stranke ali trg, ki izhajajo iz celotne skupine in niso v celoti zajeta s kapitalskimi zahtevami, veljavnimi za investicijska podjetja v skupini na posamični podlagi, ali
- (b) za skupine investicijskih podjetij z visoko stopnjo medsebojne povezanosti v smislu upravljanja tveganj lahko uporaba zahtev za investicijsko podjetje na posamični podlagi povzroči podvajanje zahtev za navedena podjetja.

DEL 2 KAPITAL

Člen 9 *Kapitalske zahteve*

1. Investicijsko podjetje ima kapital, sestavljen iz vsote temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, pri čemer:
 - (a) najmanj 56 % vsote sestavlja navadni lastniški temeljni kapital v skladu s poglavjem 2 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) lahko do 44 % vsote sestavlja dodatni temeljni kapital v skladu s poglavjem 3 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) lahko do 25 % vsote sestavlja dodatni kapital v skladu s poglavjem 4 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se pri določitvi kapitala ne uporablja naslednje:
 - (a) pragovna izvzetja iz člena 48 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) odbitki iz členov 46, 60 in 70 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) sprožilni dogodek iz člena 54(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013. Sprožilni dogodek namesto tega določi investicijsko podjetje v smislu instrumenta dodatnega temeljnega kapitala iz odstavka 1;
 - (d) celotni znesek iz člena 54(4)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013. Znesek, ki se odpiše ali pretvori, je celotna vrednost glavnice instrumenta dodatnega temeljnega kapitala iz odstavka 1.
3. Investicijska podjetja pri določanju kapitalskih zahtev v skladu s to uredbo uporabljajo določbe iz poglavja 6 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 10 *Deleži izven finančnega sektorja*

1. Za namene tega dela investicijsko podjetje zneske, ki presegajo omejitve, določene v točkah (a) in (b), odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 26 Uredbe (EU) št. 575/2013:
 - (a) delež v znesku, ki presega 15 % regulativnega kapitala investicijskega podjetja, v družbi, ki ni subjekt finančnega sektorja;
 - (b) skupni znesek deležev investicijskega podjetja v družbah, ki niso subjekti finančnega sektorja, ki presega 60 % njegovega regulativnega kapitala.
2. Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju prepovejo deleže iz odstavka 1 v znesku, ki presega odstotek regulativnega kapitala iz navedenega odstavka. Pristojni organi nemudoma objavijo svojo odločitev ob uveljavljanju tega pooblastila.
3. Delnice družb, ki niso subjekti finančnega sektorja, niso vključene v izračun, opredeljen v odstavku 1, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) zadevne delnice so v začasni lasti med izvajanjem finančne pomoči, kot je navedeno v členu 79 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) delež v teh delnicah izhaja iz izvedbe prve prodaje teh delnic z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;
 - (c) zadevne delnice ima investicijsko podjetje v svojem imenu in za račun drugih.
4. Delnice, ki niso stalna finančna sredstva, kot so opredeljena v členu 35(2) Direktive 86/635/EGS, niso vključene v izračun iz odstavka 1.

DEL 3

KAPITALSKE ZAHTEVE

NASLOV I

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 11

Kapitalska zahteva

1. Investicijsko podjetje ima ves čas kapital, ki je enak najvišjemu od spodaj navedenega:
 - (a) njegovi zahtevi na podlagi stalnih splošnih stroškov, izračunani v skladu s členom 13;
 - (b) njegovi stalni minimalni zahtevi v skladu s členom 14;
 - (c) njegovi zahtevi za faktor K, izračunani v skladu s členom 15.
2. Investicijsko podjetje, ki izpolnjuje pogoje, določene v členu 12(1), ima ves čas le kapital v višini najvišjega od zneskov iz točk (a) in (b) odstavka 1.
3. Če pristojni organi menijo, da je prišlo do pomembne spremembe v poslovnih dejavnostih investicijskega podjetja, lahko zahtevajo, da zanj velja drugačna kapitalska zahteva iz tega člena, in sicer v skladu z oddelkom IV poglavja 2 naslova IV Direktive (EU) ----/--[IFD].

Člen 12

Majhna in nepovezana investicijska podjetja

1. Investicijsko podjetje se šteje za majhno in nepovezano investicijsko podjetje za namene te uredbe, če izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (a) AUM (upravljana sredstva), izračunan v skladu s členom 17, znaša manj kot 1,2 milijarde EUR;
 - (b) COH (obravnavana naročila strank), izračunan v skladu s členom 20, znaša manj kot:
 - i) 100 milijonov EUR na dan za denarne posle ali
 - ii) 1 milijardo EUR na dan za izvedene finančne instrumente;
 - (c) ASA (zaščiteni in upravljana sredstva), izračunan v skladu s členom 19, znaša nič;
 - (d) CMH (denar strank, ki se upravlja), izračunan v skladu s členom 18, znaša nič;
 - (e) DTF (dnevni tok trgovanja), izračunan v skladu s členom 32, znaša nič;
 - (f) NPR (tveganje neto pozicije) ali CMG (jamstvo klirinškega člana), izračunan v skladu s členoma 22 in 23, znaša nič;

- (g) TCD (neplačilo nasprotne stranke v poslu), izračunan v skladu s členom 26, znaša nič;
- (h) bilančna vsota investicijskega podjetja je manj kot 100 milijonov EUR;
- (i) skupni letni bruto prihodki iz investicijskih storitev in dejavnosti investicijskega podjetja so manj kot 30 milijonov EUR.

Za namene točk (a), (b), (c), (e), (f) in (g) se uporabljajo stanja ob koncu dneva.

Za namene točke (d) se uporabljajo stanja znotraj dneva.

Za namene točk (h) in (i) se uporabljajo stanja konec zadnjega poslovnega leta.

- 2. Pogoji, določeni v točkah (a), (b), (h) in (i) odstavka 1, se uporabljajo na skupni osnovi za vsa investicijska podjetja, ki so del skupine.

Pogoji, določeni v točkah (c), (d), (e), (f) in (g), se uporabljajo za vsako investicijsko podjetje posamezno.

Če investicijsko podjetje ne izpolnjuje več vseh pogojev iz odstavka 1, se s takojšnjim učinkom ne šteje več za majhno in nepovezано investicijsko podjetje.

- 3. Če investicijsko podjetje ne izpolnjuje več pogojev iz točke (a) ali (b) odstavka 1, vendar še vedno izpolnjuje pogoje iz točk (c) do (i) odstavka 1, se po 3 mesecih od datuma, ko je bil presežen prag, ne šteje več za majhno in nepovezано investicijsko podjetje.
- 4. Če investicijsko podjetje, ki ni izpolnilo vseh pogojev iz odstavka 1, naknadno izpolni te pogoje, se ob odobritvi pristojnega organa šteje za majhno in nepovezано investicijsko podjetje po 6 mesecih od datuma, ko so bili izpolnjeni ti pogoji.
- 5. Zaradi razvoja dogodkov na finančnih trgih se Komisijo pooblasti za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 54, da se prilagodijo pogoji za investicijska podjetja, po katerih se štejejo za majhna in nepovezана podjetja v skladu s tem členom.

Člen 13

Zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov

- 1. Za namene člena 11(1)(a) znaša zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov najmanj četrtno stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta.
- 2. Če pristojni organ meni, da je prišlo do pomembne spremembe dejavnosti investicijskega podjetja, lahko prilagodi znesek kapitala iz odstavka 1.
- 3. Če investicijsko podjetje nima stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta, ima kapital, ki znaša vsaj četrtno stalnih splošnih stroškov, predvidenih v njegovem poslovnem načrtu za leto, ki sledi letu, v katerem je začelo delovati, pod pogojem, da to odobrijo pristojni organi.
- 4. EBA po posvetovanju z ESMA in ob upoštevanju Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/488 pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za podrobnejšo opredelitev izračuna zahteve iz odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [devet mesecev od dneva začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 14

Stalna minimalna zahteva

Za namene člena 11(1)(b) stalna minimalna zahteva znaša najmanj toliko kot ravni ustanovnega kapitala iz člena 8 Direktive (EU) ----/--[IFD].

NASLOV II KAPITALSKA ZAHTEVA ZA FAKTOR K

POGLAVJE 1 Splošna načela

Člen 15

Zahteva za faktor K in veljavni koeficienti

- Za namene člena 11(1)(c) je zahteva za faktor K najmanj vsota naslednjega:
 - faktorjev K tveganja za stranko (RtC), izračunanih v skladu s poglavjem 2;
 - faktorjev K tveganja za trg (RtM), izračunanih v skladu s poglavjem 3;
 - faktorjev K tveganja za podjetje (RtF), izračunanih v skladu s poglavjem 4.
- Za zadevne faktorje K se uporabljajo naslednji koeficienti:

Razpredelnica 1

FAKTORJI K		KOEFICIENT
Upravljana sredstva, ki se upravljajo na podlagi diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih (svetovalnih) ureditev	K-AUM	0,02 %
Denar strank, ki se upravlja	K-CMH	0,45 %
Zaščitena in upravljana sredstva	K-ASA	0,04 %
Obravnavana naročila strank	Denarni posli K-COH	0,1 %
	Izvedeni finančni instrumenti K-	0,01 %

	COH	
Dnevni tok trgovanja	Denarni posli K-DTF	0,1 %
	Izvedeni finančni instrumenti K-DTF	0,01 %

3. Investicijsko podjetje spremlja vrednost svojih faktorjev K za vse trende, zaradi katerih bi lahko bila kapitalska zahteva za naslednje obdobje poročanja bistveno drugačna, in obvesti pristojni organ o tej bistveno drugačni kapitalski zahtevi.
4. Če pristojni organi menijo, da je prišlo do pomembne spremembe poslovnih dejavnosti investicijskega podjetja, ki vpliva na višino zadevnega faktorja K, lahko prilagodijo ustrezní znesek v skladu s členom 36(2)(a) Direktive (EU) ----/--[IFD].
5. Zaradi zagotavljanja enotne uporabe te uredbe in zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih se Komisijo pooblasti za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 54, da se:
 - (a) določijo načini merjenja faktorjev K iz naslova II dela 3;
 - (b) prilagodijo koeficienti iz odstavka 2 tega člena.

POGLAVJE 2

Faktorji K RtC

Člen 16

Zahteva za faktor K RtC

Zahteva za faktor K RtC se določi po naslednji formuli:

$$\mathbf{K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH}$$

pri čemer je:

- (a) K-AUM enak AUM, merjenemu v skladu s členom 17, pomnoženim z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);
- (b) K-CMH enak CMH, merjenemu v skladu s členom 18, pomnoženim z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);
- (c) K-ASA enak ASA, merjenemu v skladu s členom 19, pomnoženim z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);
- (d) K-COH enak COH, merjenemu v skladu s členom 20, pomnoženim z ustreznim koeficientom iz člena 15(2).

Člen 17
Merjenje AUM za namen izračuna K-AUM

1. Za namen izračuna K-AUM je AUM drseče povprečje vrednosti skupnih mesečnih upravljanih sredstev, merjene zadnji delovni dan vseh predhodnih 15 koledarskih mesecev, razen vrednosti v zadnjih 3 mesecih.

AUM je povprečje ali enostavna aritmetična sredina meritev za preostalih 12 mesecev.

K-AUM se izračuna v prvih 14 dneh posameznega koledarskega meseca.

2. Če je investicijsko podjetje uradno preneslo upravljana sredstva na drug finančni subjekt, se ta upravljana sredstva vključijo v skupni znesek AUM, merjen v skladu z odstavkom 1.

Če je drug finančni subjekt uradno prenesel upravljana sredstva na investicijsko podjetje, se ta upravljana sredstva ne vključijo v skupni znesek upravljanih sredstev, merjen v skladu z odstavkom 1.

3. Če investicijsko podjetje upravlja sredstva manj kot 15 mesecev, lahko za izračun K-AUM uporablja napovedi poslovanja glede AUM v skladu z naslednjimi kumulativnimi zahtevami:

- (a) podatki za preteklo obdobje se začnejo uporabljati takoj, ko so na razpolago;
- (b) napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU, je pristojni organ ocenil pozitivno.

Člen 18
Merjenje CMH za namen izračuna K-CMH

1. Za namen izračuna K-CMH je CMH drseče povprečje skupne dnevne vrednosti denarja strank, ki se upravlja, merjene konec vsakega delovnega dne v predhodnih 3 koledarskih mesecih.

CMH je povprečje ali enostavna aritmetična sredina dnevnih meritev v teh 3 koledarskih mesecih.

K-CMH se izračuna konec delovnega dne po merjenju iz prvega pododstavka.

2. Če investicijsko podjetje upravlja denar strank manj kot 3 mesece, lahko za izračun K-CMH uporablja napovedi poslovanja v skladu z naslednjimi kumulativnimi zahtevami:

- (a) podatki za preteklo obdobje se začnejo uporabljati takoj, ko so na razpolago;
- (b) napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU, je pristojni organ ocenil pozitivno.

Člen 19
Merjenje ASA za namen izračuna K-ASA

1. Za namen izračuna K-ASA je ASA drseče povprečje vrednosti skupnih dnevniških zaščitenih in upravljanih sredstev, merjene konec vsakega delovnega dne v predhodnih 6 koledarskih mesecih, razen v zadnjih 3 koledarskih mesecih.

ASA je povprečje ali enostavna aritmetična sredina dnevniških meritev v teh preostalih 3 koledarskih mesecih.

K-ASA se izračuna v prvih 14 dneh posameznega koledarskega meseca.

2. Če investicijsko podjetje deluje manj kot 3 mesece, lahko za izračun K-ASA uporablja napovedi poslovanja v skladu z naslednjimi kumulativnimi zahtevami:
 - (a) podatki za preteklo obdobje se začnejo uporabljati takoj, ko so na razpolago;
 - (b) napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU, je pristojni organ ocenil pozitivno.

Člen 20

Merjenje COH za namen izračuna K-COH

1. Za namen izračuna K-COH je COH drseče povprečje vrednosti skupnih dnevniških obravnavanih naročil strank, merjene konec vsakega delovnega dne v predhodnih 6 koledarskih mesecih, razen v zadnjih 3 koledarskih mesecih.

COH je povprečje ali enostavna aritmetična sredina dnevniških meritev v teh preostalih 3 koledarskih mesecih.

K-COH se izračuna v prvih 14 dneh posameznega četrtletja.

2. COH se meri kot vsota absolutne vrednosti nakupov in absolutne vrednosti prodaj za denarne posle in izvedene finančne instrumente v skladu z naslednjim:
 - (a) za denarne posle je vrednost znesek, plačan ali prejet za posamezni posel;
 - (b) za izvedene finančne instrumente je vrednost posla hipotetični znesek pogodbe.

COH vključuje posle, ki jih izvršijo investicijska podjetja, ki zagotavljajo storitve upravljanja portfelja v imenu investicijskih skladov.

COH ne vključuje poslov investicijskega podjetja, ki jih to izvrši v svojem imenu za svoj račun ali za račun stranke.

3. Če investicijsko podjetje deluje manj kot 3 mesece, lahko za izračun K-COH uporablja napovedi poslovanja v skladu z naslednjimi kumulativnimi zahtevami:
 - (a) podatki za preteklo obdobje se začnejo uporabljati takoj, ko so na razpolago;
 - (b) napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU, je pristojni organ ocenil pozitivno.

POGLAVJE 3

Faktorji K RtM

Člen 21

Zahteva za faktor K RtM

Zahteva za faktor K RtM za pozicije iz trgovalne knjige investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, je K-NPR, izračunan v skladu s členom 22, ali K-CMG, izračunan v skladu s členom 23, odvisno od tega, kateri je večji.

Člen 22

Izračun K-NPR

1. Za namene K-NPR se za izračun kapitalske zahteve za pozicije iz trgovalne knjige investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, uporabi eden od naslednjih pristopov:

- (a) [poenostavljeni standardizirani] pristop iz poglavij 2 do 4 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, če posli iz trgovalne knjige investicijskega podjetja znašajo 300 milijonov EUR ali manj;
- (b) standardizirani pristop iz [poglavja 1(a) naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členom 1(84) predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in zahtevami po razkritju ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012];
- (c) pristop notranjih modelov iz [poglavja 1(b) naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členom 1(84) predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in zahtevami po razkritju ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012].

K-NPR, izračunan v skladu s pristopi iz točk (b) in (c), se pomnoži s faktorjem 65 %.

2. Za namene drugega stavka točke (a) odstavka 1 investicijsko podjetje izračuna obseg bilančnega in zunajbilančnega poslovanja v skladu z [odstavki 2 do 7 člena 325a Uredbe (EU) št. 575/2013].

Člen 23
Izračun K-CMG

1. Z odstopanjem od člena 22 lahko pristojni organ dovoli investicijskemu podjetju, da za pozicije, za katere se opravi centralni kliring, izračuna K-CMG, in sicer pod naslednjimi pogoji:
 - (a) investicijsko podjetje ni del skupine, ki vsebuje kreditno institucijo;
 - (b) izvrševanje in poravnava poslov investicijskega podjetja, za katere se opravi centralni kliring, se izvaja pod odgovornostjo klirinškega člana, ki tudi jamči za te posle, ali pa se poravnajo po načelu dostava proti plačilu;
 - (c) izračun začetnega kritja, ki ga investicijsko podjetje položi pri klirinškem članu, temelji na notranjem modelu klirinškega člana, ki izpolnjuje zahteve iz člena 41 Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (d) klirinški član je kreditna institucija.

K-CMG je najvišji skupni znesek začetnega kritja, ki ga investicijsko podjetje položi pri klirinškem članu v predhodnih 3 mesecih.

2. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določi izračun zneska začetnega kritja iz odstavka 1(c).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [*devet mesecev od dneva začetka veljavnosti te uredbe*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje revidiranih regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 4

Faktorji K RtF

Člen 24

Zahteva za faktor K RtF

1. Zahteva za faktor K RtF se določi po naslednji formuli:

$$\mathbf{K-TCD + K-DTF + K-CON}$$

pri čemer je:

K-TCD enak znesku, izračunanemu v skladu s členom 26;

K-DTF enak DTF, merjenemu v skladu s členom 32, pomnoženim z ustreznim koeficientom iz člena 15(2), in

K-CON enak znesku, izračunanemu v skladu s členom 38.

K-TCD in K-CON temeljita na poslih, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke.

K-DTF temelji na poslih, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, in poslih, ki jih investicijsko podjetje sklene z izvrševanjem naročil v imenu strank v svojem imenu.

ODDELEK I

NEPLAČILO NASPROTNE STRANKE V POSLU

Člen 25

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za naslednje posle:
- (a) z izvedenimi finančnimi instrumenti, naštetimi v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, z naslednjimi izjemami:
 - (i) izvedeni finančni instrumenti OTC, s katerimi se trguje z enotami centralne ravni države in centralnimi bankami držav članic;
 - (ii) izvedeni finančni instrumenti OTC, za katere kliring izvaja kvalificirana centralna nasprotna stranka (KCNS);
 - (iii) izvedeni finančni instrumenti OTC, za katere kliring izvaja klirinški član, pri čemer za posle velja obveznost kliringa v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali enakovredna zahteva za kliring te pogodbe v tretji državi, ali če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - aa. pozicije in sredstva investicijskega podjetja, povezana s temi posli, se na ravni klirinškega člana in

KCNS razlikujejo in ločijo od pozicij in sredstev klirinškega člana in drugih strank navedenega klirinškega člana, zaradi razlikovanja in ločitve pa so te pozicije in sredstva po nacionalni zakonodaji izvzeti iz stečaja v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti klirinškega člana ali ene ali več njegovih drugih strank;

bb. zakoni in drugi predpisi ter pogodbeni dogovori, ki se uporabljajo za klirinškega člana oziroma so zanj zavezujoči, omogočajo, da se v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti prvotnega klirinškega člana pozicije stranke v zvezi s temi pogodbami in posli ter zadevno zavarovanje s premoženjem prenesejo na drugega klirinškega člana znotraj obdobja kritja za tveganje, ki se uporablja;

cc. investicijsko podjetje je pridobilo neodvisno, pisno in obrazloženo pravno mnenje, iz katerega izhaja, da v primeru pravnega spora investicijsko podjetje ne bi prevzelo nobenih izgub zaradi insolventnosti svojega klirinškega člana ali katere koli stranke svojega klirinškega člana;

- (iv) izvedeni finančni instrumenti, s katerimi se trguje na borzi;
- (v) izvedeni finančni instrumenti, namenjeni varovanju pozicije podjetja, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige;
- (b) posle z dolgim rokom poravnave;
- (c) repo posle;
- (d) posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;
- (e) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja.

2. Z odstopanjem od tega oddelka lahko investicijsko podjetje izračuna svojo kapitalsko zahtevo za posle iz odstavka 1 z uporabo enega od načinov iz [oddelka 3, 4 ali 5 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013] in o tem nemudoma obvesti pristojni organ.

Člen 26 *Izračun K-TCD*

Za namene K-TCD se kapitalska zahteva določi po naslednji formuli:

$$\text{kapitalska zahteva} = \text{vrednost izpostavljenosti} * \text{RF}$$

pri čemer je RF dejavnik tveganja, opredeljen glede na vrsto nasprotne stranke v skladu z razpredelnico 2.

Razpredelnica 2

Vrsta nasprotne stranke	Dejavnik tveganja
Kreditne institucije in investicijska podjetja	1,6 %
Druge nasprotne stranke	8 %

Člen 27

Izračun vrednosti izpostavljenosti

Vrednost izpostavljenosti se izračuna po naslednji formuli:

$$\text{vrednost izpostavljenosti} = \text{maks. (0; RC + PFE - C)}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški iz člena 28;

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost iz člena 29;

C = zavarovanje iz člena 30.

Nadomestitveni stroški (RC) in zavarovanje (C) se uporabljajo za vse posle iz člena 25.

Potencialna prihodnja izpostavljenost (PFE) se uporablja samo za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih in posle z dolgim rokom poravnave.

Člen 28

Nadomestitveni stroški (RC)

Nadomestitveni stroški iz člena 27 se določijo na naslednji način:

- (a) za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih se RC določijo kot tekoča tržna vrednost (CMV);
- (b) za posle z dolgim rokom poravnave se RC določijo kot znesek poravnave;
- (c) za repo posle in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga se RC določijo kot neto znesek izposojenih in prejetih denarnih sredstev.

Člen 29

Potencialna prihodnja izpostavljenost

1. Potencialna prihodnja izpostavljenost (PFE) iz člena 28 se izračuna za vsak izvedeni finančni instrument in posel z dolgim rokom poravnave kot zmnožek:
 - (a) efektivne hipotetične vrednosti (EN) posla, določene v skladu z odstavki 2 do 6 tega člena;
 - (b) nadzornega faktorja (SF), določenega v skladu z odstavkom 7 tega člena; in

- (c) faktorja zapadlosti (MF), določenega v skladu z odstavkom 8 tega člena.
2. Efektivna hipotetična vrednost (EN) je zmnožek hipotetičnega zneska, izračunanega v skladu z odstavkom 3 tega člena, njegovega trajanja za pogodbe o obrestnih in kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, izračunanega v skladu z odstavkom 4 tega člena, in njegove delte za opcijske pogodbe, izračunane v skladu z odstavkom 6 tega člena.
3. Hipotetični znesek se določi, razen če je jasno naveden in določen do zapadlosti, na naslednji način:
- (a) za devizne izvedene finančne instrumente se hipotetični znesek določi kot hipotetična vrednost devizne faze pogodbe, pretvorjena v domačo valuto. Če sta obe fazi deviznega izvedenega finančnega instrumenta denominirani v tuji valuti, se hipotetični znesek vsake faze pretvori v domačo valuto in faza, ki ima višjo vrednost v domači valuti, je hipotetični znesek;
 - (b) za izvedene lastniške finančne instrumente in izvedene finančne instrumente na blago ter pravice do emisij in njihove izvedene finančne instrumente se hipotetični znesek opredeli kot zmnožek (prihodnje) cene ene enote delnic ali števila enot, na katerih temelji posel;
 - (c) za posle z več izplačili, ki so odvisni od stanja, vključno z digitalnimi opcijami ali terminskimi posli odkupa do ciljne akumulirane vrednosti dobička, investicijsko podjetje izračuna hipotetični znesek za vsako stanje in uporabi najvišji rezultat izračuna;
 - (d) če je hipotetična vrednost formula tržnih vrednosti, investicijsko podjetje vnese tekoče tržne vrednosti, da določi hipotetični znesek posla;
 - (e) za zamenjave s spremenljivo hipotetično vrednostjo, kot so amortizacijske in akrecijske zamenjave, investicijska podjetja uporabijo povprečno hipotetično vrednost v preostalem času do zapadlosti zamenjave kot hipotetični znesek posla;
 - (f) zamenjave z vzvodom se pretvorijo v hipotetični znesek enakovredne zamenjave brez vzvoda, tako da se vsi tečajji zamenjave pomnožijo s posameznim faktorjem, navedeni hipotetični znesek pa se pomnoži s faktorjem obrestnih mer, da se določi hipotetični znesek;
 - (g) pri pogodbah, pri katerih se glavnica večkrat zamenja, se hipotetični znesek pomnoži s številom zamenjav glavnice v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih, da se določi hipotetični znesek.
4. Hipotetični znesek obrestnih in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov za čas do zapadlosti (v letih) teh pogodb se prilagodi v skladu s trajanjem, določenim po naslednji formuli:

$$\text{trajanje} = (1 - \text{zap} (-0,05 * \text{čas do zapadlosti})) / 0,05.$$

5. Zapadlost pogodbe je najkasnejši datum, do katerega se pogodba lahko izvrši.
- Če se izvedeni finančni instrument navezuje na vrednost drugega obrestnega ali kreditnega instrumenta, se časovno obdobje določi na podlagi osnovnega instrumenta.

Pri opcijah je zapadlost najkasnejši pogodbeni datum uveljavitve, ki je določen v pogodbi.

Pri pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, ki so zasnovane tako, da se na določene datume poravnajo vse neporavnane izpostavljenosti in se pogoji ponastavijo tako, da je poštena vrednost pogodbe enaka nič, je preostala zapadlost enaka času do naslednjega datuma ponastavitve.

6. Delto opcij in opcij na zamenjavo obrestnih mer lahko izračuna investicijsko podjetje samo z uporabo ustreznega modela. Model oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije glede na majhne spremembe tržne vrednosti osnovnega instrumenta. Pri poslih, ki ne vključujejo opcij in opcij na zamenjavo obrestnih mer, je delta 1 za dolge pozicije in -1 za kratke pozicije.
7. Nadzorniški faktor (NF) za posamezne kategorije sredstev se določi v skladu z naslednjo razpredelnico:

Razpredelnica 3

Kategorija sredstev	Nadzorniški faktor
Obrestna mera	0,5 %
Tuja valuta	4 %
Kredit	1 %
Delnice posameznega izdajatelja	32 %
Delniški indeks	20 %
Blago in pravica do emisije	18 %

8. Faktor zapadlosti (MF) za vsak posel se določi po naslednji formuli:

$$MF = (\min. (M; 1 \text{ leto}) / 1 \text{ leto})^{0,5}$$

Pri nepokritih poslih je zapadlost (M) eno leto ali preostala zapadlost pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, odvisno od tega, kaj je krajše, kot je določeno v drugem pododstavku odstavka 5, vendar najmanj deset delovnih dni.

Pri pokritih posli je zapadlost (M) obdobje kritja za tveganje. Najkrajše obdobje kritja za tveganje je vsaj deset delovnih dni za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti brez centralnega kliringa, za katere se uporabljajo dogovori o vzdrževanju dnevnega kritja, in pet delovnih dni za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti s centralnim kliringom, za katere se uporabljajo dogovori o vzdrževanju dnevnega kritja.

Člen 30 Zavarovanje

1. Za vsako zavarovanje z nedenarnimi sredstvi, ki ga da ali prejme investicijsko podjetje, tako v dvostranskih poslih in v poslih s kliringom iz člena 23, se uporabljajo odbitki v skladu z naslednjo razpredelnico:

Razpredelnica 4

Kategorija sredstev		Odbitki za repo posle	Odbitki za druge posle
Dolžniški	≤ 1 leto	0,707 %	1 %

vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke	> 1 leto ≤ 5 let	2,121 %	3 %
	> 5 let	4,243 %	6 %
Dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdali drugi subjekti	≤ 1 leto	1,414 %	2 %
	> 1 leto ≤ 5 let	4,243 %	6 %
	> 5 let	8,485 %	12 %
Pozicije v listinjenju	≤ 1 leto	2,828 %	4 %
	> 1 leto ≤ 5 let	8,485 %	12 %
	> 5 let	16,970 %	24 %
Lastniški instrumenti, ki kotirajo na borzi, in zamenljivi vrednostni papirji		14,143 %	20 %
Zlato		10,607 %	15 %
Denarna sredstva		0 %	0 %

Za namene razpredelnice 4 pozicije v listinjenju ne vključujejo pozicij v relistinjenju.

2. Vrednost zavarovanja z nedenarnimi sredstvi, ki ga investicijsko podjetje da nasprotni stranki, se poveča in vrednost zavarovanja z nedenarnimi sredstvi, ki ga investicijsko podjetje prejme od nasprotne stranke, se zmanjša v skladu z razpredelnico 4.
3. V primeru valutne neusklajenosti med poslom in prejetim ali danim zavarovanjem se uporabi dodaten 8-odstotni odbitek za valutno neusklajenost.

Člen 31 *Pobot*

Za namene tega oddelka lahko investicijsko podjetje obravnava popolnoma ujemajoče se pogodbe, vključene v pogodbo o pobotu, kot eno samo pogodbo, katere hipotetična vrednost je enaka neto prejemkom, lahko pobota druge posle, ki so predmet novacije, v kateri so vse obveznosti med investicijskim podjetjem in njegovo nasprotno stranko avtomatično združene, tako da se z novacijo prejšnje bruto obveznosti nadomestijo z enim samim neto zneskom, ter druge posle, za katere investicijsko podjetje pristojnemu organu dokaže, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) s svojo nasprotno stranko je sklenilo pogodbo o pobotu ali drugo pogodbo, s katero se vzpostavi ena pravna obveznost, ki zajema vse vključene posle, tako da bi bilo investicijsko podjetje upravičeno do prejetja ali zavezano k plačilu samo neto vsote pozitivne in negativne tekoče tržne vrednosti vključenih posameznih poslov, če bi prišlo do neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke zaradi česar koli od naslednjega:
 - (i) neplačila;

- (ii) stečaja;
 - (iii) likvidacije;
 - (iv) podobnih okoliščin;
- (b) pogodba o pobotu ne vsebuje nobene klavzule, ki v primeru neplačila nasprotne stranke dovoljuje nasprotni stranki, ki ni neplačnik, da plačuje samo omejene zneske ali sploh ne plačuje v korist stranke, ki je neplačnik, čeprav je ta neto upnik;
- (c) investicijsko podjetje je pridobilo neodvisno, pisno in obrazloženo pravno mnenje, iz katerega izhaja, da bi v primeru pravnega spora glede pogodbe o pobotu njegove terjatve in obveznosti bile enakovredne tistim iz točke (a) po naslednji pravni ureditvi:
- pravu jurisdikcije, v kateri ima nasprotna stranka sedež;
 - če je udeležena tuja podružnica nasprotne stranke, po pravu jurisdikcije, v kateri se nahaja podružnica;
 - pravu, ki ureja posamezne posle, vključene v pogodbo o pobotu ali
 - pravu, ki ureja katero koli pogodbo ali dogovor, ki je potreben za učinkovanje pobota.

ODDELEK II

DNEVNI TOK TRGOVANJA

Člen 32

Merjenje DTF za namen izračuna K-DTF

1. Za namen izračuna K-DTF je DTF drseče povprečje vrednosti skupnega dnevnega toka trgovanja, merjeno konec vsakega delovnega dne v predhodnih 6 koledarskih mesecih, razen v zadnjih 3 koledarskih mesecih.

DTF je povprečje ali enostavna aritmetična sredina dnevnih meritev za preostale 3 koledarske mesece.

K-DTF se izračuna v prvih 14 dneh posameznega četrtletja.
2. DTF se meri kot vsota absolutne vrednosti nakupov in absolutne vrednosti prodaj za denarne posle in izvedene finančne instrumente v skladu z naslednjim:
 - (a) za denarne posle je vrednost znesek, plačan ali prejet za posamezni posel;
 - (b) za izvedene finančne instrumente je vrednost posla hipotetični znesek pogodbe.
3. DTF ne vključuje poslov, ki jih izvrši investicijsko podjetje, ki zagotavlja storitve upravljanja portfelja v imenu investicijskih skladov.

DTF vključuje posle investicijskega podjetja, ki jih to izvrši v svojem imenu za svoj račun ali za račun stranke.

4. Če investicijsko podjetje deluje manj kot 3 mesece, lahko za izračun K-DTF uporablja napovedi poslovanja v skladu z naslednjimi kumulativnimi zahtevami:
- (a) podatki za preteklo obdobje se začnejo uporabljati takoj, ko so na razpolago;
 - (b) napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU, je pristojni organ ocenil pozitivno.

DEL 4

TVEGANJE KONCENTRACIJE

Člen 33

Obveznost spremljanja

1. Investicijsko podjetje v skladu s tem delom spremlja in nadzoruje svoje tveganje koncentracije z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki ter učinkovitimi mehanizmi notranje kontrole.
2. Za namene tega dela izraza kreditna institucija in investicijsko podjetje vključujeta vsako zasebno ali javno družbo, vključno z njenimi podružnicami, ki bi, če bi bila ustanovljena v Uniji, ustrezala opredelitvi izraza kreditna institucija ali investicijsko podjetje iz te uredbe, in je pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi, ki uporablja zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

Člen 34

Zahteve glede poročanja

Investicijsko podjetje, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 12(1), pristojnim organom vsaj enkrat letno poroča o naslednjih stopnjah tveganja:

- (a) stopnji tveganja koncentracije, povezani z neplačilom nasprotnih strank za izpostavljenosti v trgovalni knjigi, po posameznih nasprotnih strankah in na zbirni podlagi;
- (b) stopnji tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, investicijskimi podjetji in drugimi subjekti, pri katerih je denar stranke;
- (c) stopnji tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, investicijskimi podjetji in drugimi subjekti, pri katerih so vrednostni papirji stranke;
- (d) stopnji tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, pri katerih ima podjetje deponirana lastna denarna sredstva ter
- (e) stopnji tveganja koncentracije iz dobička.

Člen 35
Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Investicijsko podjetje, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 12(1), za namen tega dela izračuna naslednje izpostavljenosti:

- (a) izpostavljenosti do posameznih strank iz trgovalne knjige, tako da se te izpostavljenosti seštejejo z neto izpostavljenostmi iz vseh finančnih instrumentov, ki jih je izdala posamezna stranka.

Neto izpostavljenost se izračuna tako, da se od celotne obveznosti odkupa odšteje pozicije, ki jih je investicijsko podjetje že preneslo na tretje osebe ali so se te pogodbeno zavezale k njihovem odkupu, in zmanjša z naslednjimi faktorji:

Razpredelnica 5

delovni dan 0:	100 %
delovni dan 1:	90 %
delovna dneva 2 do 3:	75 %
delovni dan 4:	50 %
delovni dan 5:	25 %
po delovnem dnevu 5:	0 %.

Investicijsko podjetje vzpostavi sisteme za spremljanje in nadziranje svojih izpostavljenosti iz naslova prve prodaje z obveznostjo odkupa med časom prvotne obveznosti in naslednjim delovnim dnevom glede na naravo tveganj, ki izhajajo iz poslovanja na zadevnih trgih;

- (b) izpostavljenosti do skupine povezanih strank, tako da se seštejejo vse izpostavljenosti do posameznih strank v skupini, ki se obravnavajo kot ena sama izpostavljenost.

2. Pri izračunu izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank investicijsko podjetje sprejme razumne ukrepe za opredelitev osnovnih sredstev v zadevnih poslih in nasprotne stranke osnovnih izpostavljenosti.

Člen 36
Omejitve tveganj koncentracije

1. Vrednost izpostavljenosti investicijskega podjetja, ki posluje za svoj račun, v svojem imenu ali v imenu stranke, do posamezne stranke ali skupine povezanih strank ne presega 25 % njegovega regulativnega kapitala, razen če izpolnjuje obveznost obveščanja iz člena 37 in kapitalsko zahtevo K-CON iz člena 38.

Če je ta stranka kreditna institucija ali investicijsko podjetje ali kadar skupina povezanih strank vključuje eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, zadevna vrednost ne presega 25 % regulativnega kapitala investicijskega podjetja,

izračunanega v skladu s členom 11, ali 150 milijonov EUR, kar je višje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti do vseh povezanih strank, ki niso kreditne institucije ali investicijska podjetja, ne presega 25 % regulativnega kapitala investicijskega podjetja.

Če znesek 150 milijonov EUR presega 25 % regulativnega kapitala investicijskega podjetja, vrednost izpostavljenosti ne presega 100 % regulativnega kapitala investicijskega podjetja.

2. Omejitve iz odstavka 1 se lahko presežejo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) investicijsko podjetje za presežek nad omejitvijo, določeno v odstavku 1, izpolnjuje kapitalsko zahtevo K-CON, izračunano v skladu s členom 38;
 - (b) kadar od pojava presežka preteče 10 dni ali manj, izpostavljenost iz trgovalne knjige do zadevne stranke ali skupine povezanih strank ne preseže 500 % regulativnega kapitala investicijskega podjetja;
 - (c) vsa preseganja, ki trajajo več kot 10 dni, skupaj ne presežejo 600 % regulativnega kapitala investicijskega podjetja.

Člen 37 *Obveznost obveščanja*

1. Če se omejitve iz člena 36(1) presežejo, investicijsko podjetje pristojnim organom nemudoma sporoči znesek presežka in ime zadevne stranke ter po potrebi ime zadevne skupine povezanih strank.
2. Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju odobrijo omejeno časovno obdobje, v katerem mora zagotoviti spoštovanje omejitve iz člena 36(1).

Kadar se uporablja znesek 150 milijonov EUR iz člena 36(1), lahko pristojni organi dovolijo preseganje omejitve v višini 100 % regulativnega kapitala investicijskega podjetja.

Člen 38 *Izračun K-CON*

1. Za namene izračuna K-CON je presežek iz člena 36(2) izpostavljenost do zadevne stranke ali skupine povezanih strank, ki nastane v trgovalni knjigi.
2. Kadar presežek ne traja več kot 10 dni, je kapitalska zahteva K-CON enaka 200 % zahtev iz odstavka 1.
3. Po 10 dneh od nastanka presežka se presežek razvrsti v ustrezno vrstico v stolpec 1 razpredelnice 6.
4. Kapitalska zahteva K-CON je zmnožek presežka in ustreznega faktorja iz stolpca 2 razpredelnice 6.

Razpredelnica 6

Stolpec 1:	Stolpec 2:
------------	------------

preseganje omejitve (na podlagi odstotka regulativnega kapitala)	faktorji
do 40 %	200 %
od 40 % do 60 %	300 %
od 60 % do 80 %	400 %
od 80 % do 100 %	500 %
od 100 % do 250 %	600 %
nad 250 %	900 %

5. Zaradi zagotavljanja enotne uporabe te uredbe in zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih se Komisijo pooblasti za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 54, da se določi način merjenja faktorja K iz tega člena.

Člen 39

Postopki, ki investicijskim podjetjem preprečujejo izogibanje kapitalski zahtevi K-CON

1. Investicijska podjetja izpostavljenosti, ki presegajo omejitve iz člena 36(1), ne prenesejo začasno na drugo podjetje, ki je lahko del iste skupine ali ne, ali s sklepanjem navideznih poslov za odpravo izpostavljenosti v 10-dnevnem obdobju iz člena 38 in ustvarjanjem nove izpostavljenosti.
2. Investicijska podjetja vzdržujejo sisteme, ki zagotavljajo, da se vsak prenos z učinkom iz odstavka 1 nemudoma sporoči pristojnim organom.

Člen 40

Izključitve

1. Naslednje izpostavljenosti so izključene iz zahtev iz člena 38(1):
 - (a) izpostavljenosti, ki ne izhajajo iz trgovalne knjige;
 - (b) izpostavljenosti, ki se v celoti odštejejo od kapitala investicijskega podjetja;
 - (c) nekatere izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave plačilnih storitev, poslov v tuji valuti, poslov z vrednostnimi papirji in opravljanjem storitev prenosa denarja;
 - (d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni držav:
 - (i) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, centralnih bank, subjektov javnega sektorja, mednarodnih organizacij ali multilateralnih razvojnih bank in izpostavljenosti, za katere jamčijo ali ki se pripisujejo tem osebam;

- (ii) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank (razen tistih iz točke (i)), ki so denominirane in, kjer je ustrezno, financirane v domači valuti kreditojemalca;
 - (iii) izpostavljenosti do regionalnih in lokalnih ravni držav Evropskega gospodarskega prostora (EGP) ali za katere te jamčijo;
 - (e) izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank in prispevki v jamstveni sklad centralnih nasprotnih strank.
2. Pristojni organi lahko iz uporabe člena 38(1) v celoti ali delno izvzamejo naslednje izpostavljenosti:
- (a) krite obveznice;
 - (b) izpostavljenosti do regionalnih in lokalnih ravni držav EGP ali za katere te jamčijo;
 - (c) likvidnostne zahteve v državnih vrednostnih papirjih, če je po presoji pristojnega organa njihova bonitetna ocena naložbeni razred;
 - (d) izpostavljenosti do priznanih borz, kakor so opredeljene v členu 4(1)(72) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 41

Izvetje za trgovce z blagom in pravicami do emisij

1. Določbe tega dela se ne uporabljajo za trgovce z blagom in pravicami do emisij, če so za posle znotraj skupine izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) druga nasprotna stranka je nefinančna nasprotna stranka;
 - (b) obe nasprotni stranki sta vključeni v isto konsolidacijo;
 - (c) za obe nasprotni stranki se uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganj;
 - (d) za posel se lahko oceni, da zmanjšuje tveganja, ki so neposredno povezana s poslovno dejavnostjo ali dejavnostjo financiranja zakladnice nefinančne nasprotne stranke ali te skupine.
2. Za namene tega člena se šteje, da sta nasprotni stranki vključeni v isto konsolidacijo pod enim od naslednjih pogojev:
- (a) nasprotni stranki sta vključeni v konsolidacijo v skladu s členom 22 Direktive 2013/34/EU;
 - (b) nasprotni stranki sta vključeni v konsolidacijo v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1606/2002;
 - (c) v zvezi s skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi, sta nasprotni stranki vključeni v konsolidacijo v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli tretje države, potrjenimi za enakovredne standardom MSRP v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1569/2007 ali računovodskim standardom tretje države, katerih uporaba je dovoljena v skladu s členom 4 navedene uredbe.
3. Investicijsko podjetje obvesti pristojni organ, preden uporabi izvetje iz odstavka 1.

Pristojni organ dovoli uporabo izvzetja le, če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 1.

DEL 5

LIKVIDNOST

Člen 42

Likvidnostna zahteva

1. Investicijsko podjetje ima znesek likvidnih sredstev, ki je enak najmanj eni tretjini zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov, izračunane v skladu s členom 13(1).

Za namene prvega pododstavka so likvidna sredstva kar koli od naslednjega:

- (a) sredstva iz členov 10 do 13 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61;
 - (b) neobremenjena denarna sredstva.
2. Za namene odstavka 1 lahko investicijsko podjetje, ki izpolnjuje pogoje iz člena 12(1), v svoja likvidna sredstva vključi tudi terjatve do kupcev ter opravnine ali provizije, ki jih je treba poravnati v 30 dneh, če izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (a) predstavljajo do eno tretjino minimalnih likvidnostnih zahtev iz odstavka 1;
 - (b) ne štejejo se v morebitne dodatne likvidnostne zahteve, ki jih predpiše pristojni organ za tveganja, značilna za podjetje, v skladu s členom 36(2)(k) Direktive (EU) ----/--[IFD];
 - (c) zanje se uporabi 50-odstotni odbitek.

Člen 43

Začasno zmanjšanje likvidnostne zahteve

1. V izjemnih okoliščinah lahko investicijsko podjetje zmanjša znesek likvidnih sredstev. V tem primeru investicijsko podjetje nemudoma obvesti pristojni organ.
2. Skladnost z likvidnostno zahtevo iz člena 42(1) se ponovno vzpostavi v 30 dneh od prvotnega zmanjšanja.

Člen 44

Jamstva strankam

Investicijsko podjetje poveča likvidna sredstva za 1,6 % skupnega zneska jamstev, danih strankam.

DEL 6

RAZKRITJA INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 45

Področje uporabe

1. Investicijsko podjetje, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 12(1), javno razkrije informacije, določene v tem delu, istega dne, kot objavi svoje letne računovodske izkaze.
2. Investicijsko podjetje, ki izpolnjuje pogoje iz člena 12(1) in izda instrumente dodatnega temeljnega kapitala, javno razkrije informacije iz členov 46, 48, 49 in 50 istega dne, kot objavi svoje letne računovodske izkaze.
3. Investicijsko podjetje javno razkrije informacije iz členov 47 in 51, če izpolnjuje zahteve iz člena 23 Direktive (EU) ----/--[IFD].
Investicijsko podjetje, ki izpolnjuje zahteve iz člena 23 Direktive (EU) ----/--[IFD], razkriva informacije od poslovnega leta, ki sledi poslovnemu letu, v katerem je bila izvedena ocena iz člena 23(1) Direktive (EU) ----/--[IFD].
4. Investicijsko podjetje lahko določi primeren medij in mesto, da učinkovito izpolni zahteve po razkritju iz odstavkov 1 in 2. Vsa razkritja se posredujejo na enem mediju ali mestu, če je to mogoče. Če se iste ali podobne informacije razkrijejo v dveh ali več medijih, vsak medij vključuje sklic na take informacije, ki so bile objavljene v drugih medijih.

Člen 46

Cilji in politike upravljanja tveganj

Investicijsko podjetje v skladu s členom 45 razkrije svoje cilje in politike upravljanja tveganj za vsako posamezno vrsto tveganj iz delov 3 do 5, vključno s strategijami in procesi za upravljanje teh tveganj in izjavo upravljalnega organa o tveganju, v kateri je kratko in jedrnato opisan celoten profil tveganosti investicijskega podjetja, povezan s poslovno strategijo.

Člen 47

Upravljanje

Investicijsko podjetje v skladu s členom 45 razkrije naslednje informacije glede ureditev notranjega upravljanja:

- (a) število direktorskih mest, ki jih zasedajo člani upravljalnega organa;
- (b) politiko glede raznolikosti pri izboru članov upravljalnega organa, splošne in konkretne cilje te politike ter v kolikšni meri so bili doseženi;
- (c) ali je investicijsko podjetje ustanovilo ločen odbor za tveganja ali ne ter kolikokrat v letu se je odbor za tveganja sestal.

Člen 48
Kapital

1. Investicijsko podjetje v skladu s členom 45 razkrije naslednje informacije v zvezi s svojim kapitalom:
 - (a) celovito uskladitev postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ter veljavnih filtrov in odbitkov, uporabljenih za kapital investicijskega podjetja, ter bilanco stanja v revidiranih računovodskih izkazih investicijskega podjetja;
 - (b) opis glavnih značilnosti instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega kapitala, ki jih izda investicijsko podjetje;
 - (c) vsa določila in pogoje za vse instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega kapitala;
 - (d) ločeno razkrije naravo in zneske uporabljenih bonitetnih filtrov in odbitkov ter postavk, ki se v zvezi s kapitalom ne odbijejo;
 - (e) opis vseh omejitev, ki se uporabljajo za izračun kapitala v skladu s to uredbo, ter instrumentov, bonitetnih filtrov in odbitkov, za katere veljajo te omejitve.
2. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi predloge za razkritje iz točk (a), (b), (d) in (e) odstavka 1.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do [*devet mesecev od dneva začetka veljavnosti te uredbe*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 49
Kapitalske zahteve

Investicijsko podjetje v skladu s členom 45 razkrije naslednje informacije v zvezi s svojo skladnostjo z zahtevami iz člena 11(1) in člena 22 Direktive (EU) ----/--[IFD]:

- (a) povzetek pristopa investicijskega podjetja k ocenjevanju ustreznosti njegovega notranjega kapitala za podporo obstoječih in prihodnjih dejavnosti;
- (b) na zahtevo zadevnega pristojnega organa rezultat procesa ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala investicijskega podjetja, vključno s sestavo dodatnega kapitala na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja iz člena 36(2)(a) Direktive (EU) ----/--[IFD];
- (c) ločeno izračunane kapitalske zahteve v skladu z vsakim faktorjem K, ki se uporablja za investicijsko podjetje, kot določa člen 15, in v agregatni obliki na podlagi vsote faktorjev K, ki se uporabljajo;

- (d) zahtevo na podlagi stalnih splošnih stroškov v skladu s členom 13.

Člen 50
Razkritje donosa na sredstva

Investicijsko podjetje v svojem letnem poročilu v skladu s členom 45 razkrije svoj donos na sredstva, izračunan kot čisti dobiček, deljen z bilančno vsoto.

Člen 51
Politika in prakse prejemkov

Investicijska podjetja v skladu s členom 45 razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo politiko in praksami prejemkov za tiste kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja:

- (a) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno s stopnjo variabilnih prejemkov in merili za njihovo dodelitev, politiko izplačila v instrumentih, politiko odloga in merili za dodelitev pravice do izplačila;
- (b) razmerje med fiksnimi in variabilnimi prejemki, določeno v skladu s členom 28(2) Direktive (EU) ----/--[IFD];
- (c) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja, pri čemer se navede:
 - i) zneske dodeljenih prejemkov za poslovno leto, razdeljene na fiksne prejemke, vključno z opisom fiksnih delov, in variabilne prejemke, ter število upravičencev;
 - ii) zneske in obliko dodeljenih variabilnih prejemkov, razdeljene na denarna sredstva, delnice, z delnicami povezane instrumente ter druge vrste prejemkov, ločeno za del, ki je plačan vnaprej, in del, za katerega je plačilo odloženo;
 - iii) zneske odloženih prejemkov, dodeljenih za prejšnja obdobja ocenjevanja uspešnosti, razdeljene na znesek, ki se pridobi v poslovnem letu, in na znesek, ki se pridobi v prihodnjih letih;
 - iv) znesek odloženega prejemka, ki se pridobi v poslovnem letu in se zmanjša s prilagoditvijo za uspešnost;
 - v) zajamčene variabilne prejemke, dodeljene med poslovnim letom, in število upravičencev takih prejemkov;
 - vi) odpravnine, dodeljene v prejšnjih obdobjih, ki so bile izplačane v zadevnem poslovnem letu;
 - vii) zneske odpravnin, dodeljenih med poslovnim letom, razdeljene na plačane vnaprej in na odložene, ter število upravičencev do teh plačil in najvišje plačilo, dodeljeno eni sami osebi;
- (d) število posameznikov, ki jim je bilo izplačan 1 milijon EUR ali več na poslovno leto, pri čemer se plačila med 1 milijonom EUR in 5 milijoni EUR

razdelijo na plačne razrede po 500 000 EUR, plačila 5 milijonov EUR ali več pa na plačne razrede po 1 milijon EUR;

- (e) na zahtevo pristojnega organa celotni prejemek vsakega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva;
- (f) informacije o tem, ali se za investicijsko podjetje uporablja odstopanje iz člena 30(4) Direktive (EU) ----/--[IFD].

Za namene točke (f) investicijska podjetja, za katera se uporablja takšno odstopanje, navedejo, ali je bilo odstopanje odobreno na podlagi točke (a) ali točke (b) člena 30(4) Direktive (EU) --/--[IFD] ali obeh. Navedejo tudi, za katera načela o prejemkih uporabljajo odstopanja, število zaposlenih, za katere veljajo odstopanja, in njihov skupni prejemek, razdeljen na fiksni in variabilni prejemek.

Ta člen ne vpliva na določbe iz Uredbe (EU) 2016/679.

DEL 7

POROČANJE INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 52

Zahteve glede poročanja

1. Investicijsko podjetje pristojnim organom predloži letno poročilo, ki vključuje vse naslednje informacije:
 - (a) raven in sestavo kapitala;
 - (b) kapitalske zahteve;
 - (c) izračun kapitalskih zahtev;
 - (d) stopnjo dejavnosti v zvezi s pogoji iz člena 12(1), vključno z razčlenitvijo bilance stanja in prihodkov po investicijski storitvi in veljavnem faktorju K;
 - (e) tveganje koncentracije;
 - (f) likvidnostne zahteve.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 investicijskemu podjetju, ki izpolnjuje pogoje iz člena 12(1), ni treba poročati informacij iz točk (e) in (f).
3. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi obrazce, datume poročanja, opredelitve pojmov in IT rešitve, ki se uporabljajo za poročanje iz odstavka 1, ob upoštevanju razlike v ravni podrobnosti informacij, ki jih predloži investicijsko podjetje, ki izpolnjuje pogoje iz člena 12(1).

EBA osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka pripravi do [devet mesecev od dneva začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 53

Zahteve glede poročanja za investicijska podjetja, ki opravljajo dejavnosti iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 12(1) in ki opravljajo katero koli dejavnost iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, mesečno preverjajo višino svoje bilančne vsote in te informacije četrtletno poročajo pristojnemu organu in EBA.
2. Če je investicijsko podjetje iz odstavka 1 del skupine, v kateri je eno ali več podjetij investicijsko podjetje, ki opravlja katero koli dejavnost iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, ta investicijska podjetja mesečno preverjajo višino svoje bilančne vsote in se o njej medsebojno obveščajo. Ta investicijska podjetja nato četrtletno poročajo pristojnim organom in EBA o združenih bilančnih vsoti.

3. Če povprečje mesečne bilančne vsote investicijskih podjetij iz odstavkov 1 in 2, izračunano za dvanajst zaporednih mesecev, doseže kateri koli prag iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, EBA o tem obvesti ta investicijska podjetja in organe, pristojne za dodelitev dovoljenja v skladu s členom [8a] Direktive 2013/36/EU.
4. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih dodatno določi obveznost posredovanja informacij zadevnim pristojnim organom iz odstavkov 1 in 2, da se omogoči učinkovitejše spremljanje pragov iz odstavkov 1(a) in (b) člena [8a] Direktive 2013/36/EU.

EBA zadevne osnutke tehničnih standardov predloži Komisiji do [1. januarja 2019].

Na Komisijo se v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010 prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka.

DEL 8

DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 54

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz členov 4(2), 12(5), 15(5) in 38(5) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [*datum začetka veljavnosti te uredbe*].
3. Pooblastilo iz členov 4(2) in 15(5) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tem sklepu. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členoma 4(2) in 15(5), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku [*dveh mesecev*] od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za [*dva meseca*].

Člen 55

Izvedbeni akti

Specifikacija predlog za razkritje, predpisanih v členu 48(2), in obrazcev, datumov poročanja, opredelitev pojmov in IT rešitev, ki se uporabljajo za poročanje, kot predpisuje člen 52(2), se kot izvedbeni akt sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 56

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za bančništvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/10/ES³³. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

³³ Sklep Komisije 2004/10/ES z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L 3, 7.1.2004, str. 36).

³⁴ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

DEL 9 PREHODNE DOLOČBE, POROČILA, PREGLEDI IN SPREMEMBE

NASLOV I PREHODNE DOLOČBE

Člen 57 Prehodne določbe

1. Členi 42 do 44 in 45 do 51 se uporabljajo za trgovce z blagom in pravicami do emisij od [pet let od datuma začetka uporabe te uredbe].
2. Do pet let od datuma začetka uporabe te uredbe ali do datuma začetka uporabe določb iz člena 22(1)(b) in (c) v skladu s [poglavjema 1(a) in 1(b) naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členom 1(84) predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in zahtevami po razkritju ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012], odvisno od tega, kar nastopi prej, investicijsko podjetje uporablja zahteve iz naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. Z odstopanjem od člena 11 lahko investicijska podjetja omejijo svoje kapitalske zahteve za obdobje petih let od [datum začetka uporabe te uredbe] na:
 - (a) dvakratnik ustrezne kapitalske zahteve v skladu s poglavjem 1 naslova I dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, če za podjetje še naprej velja navedena uredba;
 - (b) dvakratnik veljavne zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov iz člena 13 te uredbe, če investicijsko podjetje ni obstajalo na ali pred [datum začetka uporabe te uredbe];
 - (c) dvakratnik veljavne zahteve glede ustanovnega kapitala iz naslova IV Direktive 2013/36/EU na [datum začetka uporabe te uredbe], če je do takrat za podjetje veljala samo zahteva glede ustanovnega kapitala.

Člen 58 Odstopanja za podjetja iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013

Za investicijska podjetja, ki na datum začetka veljavnosti te uredbe izpolnjujejo pogoje iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 in še niso pridobila dovoljenja kot kreditne institucije v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU, se še naprej uporabljata Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU.

NASLOV II POROČILA IN PREGLEDI

Člen 59 *Klavzula o pregledu*

1. Komisija do [3 leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pregleda uporabo:
 - (a) pogojev za investicijska podjetja, po katerih se štejejo za majhna in nepovezana podjetja v skladu s členom 12;
 - (b) načinov merjenja faktorjev K iz naslova II dela 3 in člena 38;
 - (c) koeficientov iz člena 15(2);
 - (d) določb iz členov 42 do 44;
 - (e) določb iz oddelka 1 poglavja 4 naslova II dela 3;
 - (f) dela 3 za trgovce z blagom in pravicami do emisij.
2. Komisija do [3 leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe] predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo iz odstavka 1, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi.

NASLOV III SPREMEMBE

Člen 60 *Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013*

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

1. v naslovu se besede „investicijska podjetja ter“ črtajo;
2. člen 4(1) se spremeni:
 - (a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„(1) ‚kreditna institucija‘ pomeni družbo, katere dejavnost je kar koli od naslednjega:

 - (a) sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje kreditov za svoj račun;
 - (b) opravljanje katere koli dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, če velja eno od navedenega, vendar podjetje ni trgovec z blagom in pravicami do emisij, kolektivni naložbeni podjem ali zavarovalnica:

i) skupna vrednost sredstev podjetja presega 30 milijard EUR ali

ii) skupna vrednost sredstev podjetja je manj kot 30 milijard EUR in podjetje je del skupine, v kateri združena skupna vrednost sredstev vseh podjetij skupine, ki opravljajo katero koli dejavnost iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU in imajo bilančno vsoto manj kot 30 milijard EUR, presega 30 milijard EUR ali

iii) skupna vrednost sredstev podjetja je manj kot 30 milijard EUR in podjetje je del skupine, v kateri združena skupna vrednost sredstev vseh podjetij skupine, ki opravljajo katero koli dejavnost iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, presega 30 milijard EUR, kadar konsolidacijski nadzornik v posvetovanju s kolegijem nadzornikov sprejme takšno odločitev, da se obravnavajo morebitna tveganja izogibanja in tveganja za finančno stabilnost Unije.

(b) točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(2) ‚investicijsko podjetje‘ pomeni osebo, kot je opredeljena v členu 4(1)(1) Direktive 2014/65/EU, ki ima dovoljenje na podlagi navedene direktive, razen kreditne institucije;“.

(c) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

(3) ‚institucija‘ pomeni kreditno institucijo, ki ima dovoljenje v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU, ali podjetje iz člena 8a(3) Direktive 2013/36/EU;“.

(d) točka 4 se črta;

(e) točka 26 se nadomesti z naslednjim:

„(26) ‚finančna institucija‘ pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno z investicijskimi podjetji, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, investicijskimi holdingi, plačilnimi institucijami v smislu Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, in družbe za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot so opredeljeni v točki (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;“;

(f) točka 51 se nadomesti z naslednjim:

„(51) ‚ustanovni kapital‘ pomeni znesek in vrste kapitala iz člena 12 Direktive 2013/36/EU;“;

(g) doda se točka (145):

„(145) ‚trgovci z blagom in pravicami do emisij‘ pomeni podjetja, katerih glavne poslovne dejavnosti zajemajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih

na blago iz točk 5, 6, 7, 9 in 10, izvedenimi finančnimi instrumenti na pravice do emisij iz točke 4 ali pravicami do emisij iz točke 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;“.

3. člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„(4) Kreditne institucije na posamični podlagi izpolnjujejo zahteve iz delov 6 in 7.“;

(b) odstavek 5 se črta;

4. v poglavju 2 naslova II dela 1 o bonitetni konsolidaciji se vstavi nov člen 10a:

„Za namene uporabe tega poglavja nadrejeni finančni holdingi v državi članici in nadrejeni finančni holdingi Uniji vključujejo investicijska podjetja, ki so nadrejene osebe institucije.“;

5. v členu 11 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. EU nadrejene institucije in institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding, ter institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni mešani finančni holding, izpolnjujejo obveznosti iz dela 6 na podlagi konsolidiranega položaja navedene nadrejene institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če skupino sestavlja eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES“;

6. člen 15 se črta;

7. člen 16 se črta;

8. člen 17 se črta;

9. v členu 81 se točka (a) odstavka 1 nadomesti z naslednjim:

„(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) investicijsko podjetje;“;

10. v členu 82 se točka (a) odstavka 1 nadomesti z naslednjim:

„(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) investicijsko podjetje;“;

11. člen 93 se spremeni:

(a) odstavek 3 se črta;

(b) odstavki 4, 5 in 6 se nadomestijo z naslednjimi:

„4. Kadar obvladovanje institucije, ki spada v kategorijo iz odstavka 2, prevzame fizična ali pravna oseba, ki ni oseba, ki je institucijo obvladovala

pred tem, znesek kapitala te institucije ustreza zahtevanemu znesku ustanovnega kapitala.

5. Kadar se združita dve ali več institucij, ki spadajo v kategorijo iz odstavka 2, znesek kapitala institucije, ki nastane z združitvijo, ni manjši od skupnega zneska kapitala združenih institucij v času združitve, dokler ni dosežen zahtevani znesek ustanovnega kapitala.

6. Kadar pristojni organi menijo, da mora biti zaradi zagotovitve kapitalske ustreznosti institucije izpolnjena zahteva iz odstavka 1, se določbe iz odstavkov 2 do 4 ne uporabljajo.“;

12. oddelek 2 poglavja 1 naslova I dela 3 se črta [5 let od datuma začetka uporabe Uredbe (EU) ____/____IFR];
13. v členu 197 se točka (c) odstavka 1 nadomesti z naslednjim:

„(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale institucije in investicijska podjetja, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI, ki po določitih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;“;
14. v členu 202 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Institucija lahko kot primerne dajalce osebnega kreditnega zavarovanja uporabi institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice in pozavarovalnice ter izvozne agencije, ki so upravičene do obravnave iz člena 153(3), če izpolnjujejo vse naslednje pogoje:“;
15. člen 388 se črta;
16. v členu 456(1) se točki (f) in (g) črtata;
17. v členu 493 se odstavek 2 črta;
18. člen 498 se črta;
19. v členu 508 se odstavka 2 in 3 črtata.

Člen 61

Spremembe Uredbe (EU) št. 600/2014

Uredba (EU) št. 600/2014 se spremeni:

- (1) člen 46 se spremeni:
 - (a) v odstavku 2 se doda naslednja točka (d):

„(d) podjetje je vzpostavilo potrebne ureditve in postopke za sporočanje informacij iz odstavka 6a.“;
 - (b) doda se naslednji odstavek 6a:

„6a. Podjetja tretjih držav, ki zagotavljajo storitve ali opravljajo posle v skladu s tem členom, enkrat na leto obvestijo ESMA o:

 - (a) obsegu in področju storitev in poslov, ki jih podjetja opravljajo v Uniji;

- (b) prometu in skupni vrednosti sredstev, ki ustrezajo storitvam in poslom iz točke (a);
 - (c) tem, ali so bile sprejete ureditve za zaščito vlagateljev, in o podrobnem opisu teh ureditev;
 - (d) politiki obvladovanja tveganj in ureditvah, ki jih uporablja podjetje za opravljanje storitev in poslov iz točke (a).“;
- (c) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:
- „7. ESMA ob posvetovanju z EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih so natančno opredeljene informacije, ki jih mora podjetje iz tretje države, ki je vlagatelj, predložiti v vlogi za registracijo iz odstavka 4, in informacije, ki jih je treba sporočiti v skladu z odstavkom 6a.
- ESMA predloži te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do [vstaviti datum].
- Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;
- (d) doda se naslednji odstavek 8:
- „8. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih je natančno opredeljena oblika, v kateri je treba predložiti vlogo za registracijo iz odstavka 4 in sporočiti informacije iz odstavka 6a.
- ESMA predloži te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do [vstaviti datum].
- Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“.
- (2) člen 47 se spremeni:
- (a) prvi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„Komisija lahko sprejme sklep v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(2) za tretjo državo, v katerem navede, da pravne in nadzorne ureditve te tretje države zagotavljajo vse od naslednjega:

 - (a) da podjetja z dovoljenjem v tej tretji državi izpolnjujejo pravno zavezujoče zahteve glede skrbnega upravljanja in poslovanja, ki imajo enakovreden učinek kot zahteve iz te uredbe, Direktive 2013/36/EU, Uredbe (EU) št. 575/2013, Direktive (EU) ----/-- [IFD], Uredbe (EU) ----/---- [IFR] in Direktive 2014/65/EU ter izvedbenih ukrepov, sprejetih v skladu z navedenimi uredbami in direktivami;
 - (b) da so podjetja z dovoljenjem v tej tretji državi predmet učinkovitega nadzora in uveljavljanja, s čimer se zagotovi skladnost z veljavnimi pravno zavezujočimi zahtevami skrbnega upravljanja in poslovanja, ter

- (c) da pravni okvir te tretje države določa učinkovit enakovreden sistem za priznavanje investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v skladu s pravnimi ureditvami tretjih držav;

Če so storitve, ki jih po sprejetju sklepa iz prvega pododstavka v Uniji zagotavljajo podjetja iz tretje države, ali posli, ki jih opravljajo ta podjetja, verjetno sistemsko pomembni za Unijo, se lahko šele na podlagi podrobne in razčlenjene ocene šteje, da imajo pravno zavezujoče zahteve glede skrbnega upravljanja in poslovanja iz prvega pododstavka enakovreden učinek kot zahteve, določene v aktih iz navedenega pododstavka. Za te namene Komisija tudi oceni in upošteva nadzorniško zbliževanje med zadevno tretjo državo in Unijo.

Pri sprejemanju sklepa iz prvega pododstavka, Komisija upošteva, ali je tretja država opredeljena kot nekooperativna jurisdikcija za davčne namene v okviru ustreznih politik Unije ali kot tretja država z visokim tveganjem v skladu s členom 9(2) Direktive (EU) 2015/849.“;

- (b) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti, vključno s preiskavami in pregledi na kraju samem.“;

- (c) doda se naslednji odstavek 5:

„5. ESMA spremlja razvoj regulativnih in nadzornih ureditev, praks izvrševanja in drugih relevantnih gibanj na trgih v tretjih državah, v zvezi s katerimi je Komisija sprejela sklepe o enakovrednosti v skladu z odstavkom 1, da preveri, ali so pogoji, na podlagi katerih so bile sprejeti navedeni sklepi, še vedno izpolnjeni. Organ Komisiji enkrat na leto predloži zaupno poročilo o svojih ugotovitvah.“.

Člen 62

Spremembe Uredbe (EU) št. 1093/2010

Uredba (EU) št. 1093/2010 se spremeni:

- (1) v členu 4(2) se doda točka (v):

„(v) glede Uredbe (EU) ----/---- [IFR] in Direktive (EU)----/--[IFD] pristojne organe, kakor so opredeljeni v členu 3(5) Direktive (EU)----/--[IFD].“

DEL 10

KONČNE DOLOČBE

Člen 63

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati [...] dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Ta uredba se uporablja od [18 mesecev po začetku veljavnosti].
3. Za namene bonitetnih zahtev investicijskih podjetij se sklicevanja na Uredbo (EU) št. 575/2013 v drugih aktih Unije štejejo kot sklicevanja na to uredbu.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik